

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 50

Częstochowa, piątek 28 lutego 1947 roku.

Rok III.

Apel Federacji b. Więźniów Politycznych do Rady Ministrów Spraw Zagranicznych

WARSZAWA (PAP) — Obradujący ostatnio w Warszawie tymczasowy Komitet Wykonawczy Międzynarodowej Federacji b. Więźniów Politycznych (FI APP) wystosował następujące wezwanie:

Do Ministrów Spraw Zagranicznych Stanów Zjednoczonych A. P., Wielkiej Brytanii, Republiki Francuskiej i Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Panowie Ministrowie! Międzynarodowa Federacja b. Więźniów Politycznych ma zaszczyt zwrócić się do Was w następującej sprawie:

Jesteśmy organizacją, jednoczącą w sobie b. więźniów politycznych 18 krajów europejskich, a mianowicie: Albanii, Białorusi, Belgii, Bułgarii, Danii, Hiszpanii, Republikańskiej, Francji, Grecji, Holandii, Włoch, Luxemburgu, Norwegii, Polski, Rumunii, Czechosłowacji, Związku Radzieckiego, Ukrainy, Jugosławii.

Nasz głos jest głosem milionów mężczyzn i kobiet, którzy przeszli piekło obozów koncentracyjnych i przeżyli okropności hitlerowskich więzień; jest też głosem milionów rodzin tych, co byli więzieni i tych, co stracili życie w obozach.

Nie żądamy zemsty, nie chcemy mścić się na narodzie, który zniszczył Europę. Ale pragniemy zapobiec odrodzeniu się imperiaлизму niemieckiego. **Uważamy, że naród niemiecki w tym samym stopniu co i państwo niemieckie ponosi odpowiedzialność za wszystkie straty i cierpienia, wyrządzone milionom ludzi w poszczególnych krajach.**

A zatem uważamy, że Niemcy powinny uiścić odszkodowania względem krajów, które ucier-

piały od agresji niemieckiej; uiścić te odszkodowania całkowicie i w wyznaczonym terminie, tak, aby dać tym krajom możliwość restytuowania w jak najkrótszym czasie całej gospodarki zniszczonej w toku wojny.

Uważamy, że z funduszu odszkodowań niemieckich część określona należy koniecznie przeznaczyć: 1) dla b. wysiedleńców i więźniów politycznych, inwalidów i chorych, nie całkowicie zdolnych do pracy, 2) b. wysiedleńców z różnych krajów, którzy byli zmuszeni pracować w niemieckich fabrykach i zakładach bez odpowiedniego wynagrodzenia, 3) dla rodzin, których żywciele stracili życie w faszystowskich więzieniach i obozach koncentracyjnych, 4) na utworzenie sanatoriów, dziecińców i domów dla inwalidów. Jesteśmy

pełni, że przyszły traktat pokojowy z Niemcami zagwarantuje, iż akty zezwierzenia, których świadkami byliśmy, nie powtórzą się więcej.

Uważamy, że błędna jest i szkodziła teoria, według której Niemcy należy odbudować wcześniej, aniżeli ofiary ich agresji.

Sily zbrojne Niemiec powinny być zlikwidowane. Przemysł niemiecki powinien się znajdować pod kontrolą międzynarodową, ażeby nie mógł być użyty dla celów agresji wojennej.

Żądamy całkowitej denazyfikacji i demilitaryzacji Niemiec, a w szczególności wykonania umowy poczdamskiej.

Wychowywanie nowych pokoleń niemieckich winno się odbywać pod kontrolą organów międzynarodowych, specjalnie w tym celu wyznaczonych. Sprawiedli-

wość musi zatrumfować!

Żądamy jak najsurowszego ukarania winnych przestępstw czy to indywidualnych, czy to zbiorowych.

Międzynarodowa Federacja b. Więźniów Politycznych jest zdania, że jej wystąpienie z niniejszym apelem do Ministrów Spraw Zagranicznych czterech wielkich mocarstw jest nie tylko prawem Federacji, ale i jej obowiązkiem i długiem względem braci, poległych bohaterską śmiercią.

Federacja b. Więźniów Politycznych, która postawiła przed sobą święty cel zabezpieczenia trwałego pokoju i bezpieczeństwa na fundamencie szczerego współdziałania pokój milujących narodów — ma nadzieję, że usłyszy jej głos.

Przyjmijcie, Panowie Ministrowie, wyrazy naszego głębokiego poważania.

Tymczasowy Komitet Wykonawczy: przewodniczący Lampe (Francja), wiceprzewodniczący Dubina (ZSRR), wiceprzewodniczący Wiwoda (Jugosławia), sekretarz generalny Balicki (Polska), zastępca sekretarza generalnego Razola (Hiszpania Republikańska).

Lordowie niezadowoleni z polityki w Indiach

LONDYN (BBC, obsł. wł.) — W dniu wczorajszym Izba Lordów zakończyła debatę na temat decyzji rządu brytyjskiego w sprawie przekazania Indiom władzy nad nimi z dniem 1 czerwca r. b. Minister do spraw Indii lord Lawrence oświadczył, że ustalenie wcześniejszej daty na zrealizowanie tej decyzji miało zaakcentować szczerą intencję rządu brytyjskiego w stosunku do Indii oraz przekonać indyjskie partie polityczne, że załatwienie nieporozumień pomiędzy nimi jest sprawą nagłą. Lordowie opozycjonści oświadczyli, że polityka rządu w odniesieniu do Indii jest „przekorną grą” zagrażającą pokojowi w Indiach oraz zwrócili uwagę, że w oświadczeniu pre-

miera Attlee, zawierającym decyzję o przekazaniu władzy Indiom, brak jest warunku, który mógłby zagwarantować prawa mniejszości narodowościowych.

W przededniu konferencji w Moskwie Bevin będzie konferował ze Stalinem

LONDYN (BBC, obsł. wł.) — Według opinii brytyjskich kół politycznych uważa się, że minister spraw zagranicznych Bevin w czasie swego pobytu w Moskwie odbędzie ważną konferencję

z generalissem Stalinem. — Minister Bevin ma przedłożyć Stalinowi trzy propozycje rządu brytyjskiego.

Rząd brytyjski dąży do długotrwałej okupacji Niemiec. — W związku z tym Bevin proponuje zawarcie układu pomiędzy mocarstwami Wielkiej Czwórki.

Druga propozycja min. Bevina idzie po linii wzajemnego nieingerowania w sprawy obcych stref.

Wreszcie min. Bevin zaproponuje Stalinowi zawarcie umowy handlowej pomiędzy Zw. Radzieckim a Wielką Brytanią, która chciałaby importować drzewo i bawełnę z Rosji w zamian za kredyty.

LONDYN (PAP) — Agencja Reutersa donosi, że dnia 4 marca min. Bevin udaje się drogą lądową przez Brukselę — Berlin — Warszawę do Moskwy.

Delegacja brytyjskiej, która będzie składała się z około 100 osób, będzie towarzyszyła 20 brytyjskich korespondentów.

Pierwsza partia delegacji brytyjskiej uda się samolotem do Moskwy w czwartek, dnia 27 b. m.

Mimo, że zdrowie min. Bevina uległo ostatnio znacznej poprawie, w podróży będzie mu towarzyszył lekarz dr Mac Call.

LONDYN (PAP) — Konferencja zastępców ministrów spraw zagranicznych, obradująca nad traktatem pokojowym dla Niemiec, zakończyła we wtorek, dn. 25 lutego b. r. swe ostatnie posiedzenie w Londynie. Sprawozdanie, które zostanie przekazane konferencji moskiewskiej, zawiera stwierdzenie, że zastępcy wysłuchali zdań państw sprzymierzonych, uzgodnili pewne przepisy proceduralne, lecz nie uzgodnili sprawy wysłuchania opinii innych państw, które brały udział w wojnie. Do tego sprawozdania zostały dołączone memoranda mniejszych państw. Ustalony został ogólny projekt

Z pobytu prem. Cyrankiewicza w Moskwie

WARSZAWA (PAP) — W dniu 26 b. m. premier Cyrankiewicz został przyjęty przez Generalsimusa Stalina. W czasie rozmowy obecny był minister Przemysłu Hilary Minc oraz minister Spraw Zagranicznych ZSRR Molotow.

Tegoż dnia premiera Cyrankiewicza przyjął przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR Szwerinik i odbył z nim dłuższą rozmowę, która nosiła bardzo serdeczny charakter.

Zmiana na stanowisku attaché wojskowego w Paryżu

WARSZAWA (PAP) — W związku z przejściem attaché wojskowego przy ambasadzie R. P. w Paryżu płk. Naszkowskiego na inne stanowisko służbowe, obowiązki attaché wojskowego, do czasu mianowania nowego, pełnić będzie dotychczasowy zastępca attaché wojskowego ppłk. Krajewski.

Min. Kot u ministra Sforzy RZYM (PAP) — W dniu 24 bm. minister Kot został przyjęty przez włoskiego ministra spraw zagranicznych Carlo Sforze.

Powrót Polaków do kraju WARSZAWA (PAP) — W ciągu ostatniego tygodnia przybyły do Die-dzi 3 transporty repatriantów polskich z terenu Niemiec, a mianowicie ze Stuttgartu i Salzburga włącznej ilości 743 osób.

procedury oraz 6 nadzwyczajnych propozycji, dotyczących składu i funkcjonowania komisji. Przed zamknięciem posiedzenia zastępcy postanowili przekazać konferencji moskiewskiej drugą notę rządu irańskiego, datowaną 24 lutego, która zawiera prośbę o poinformowanie rządu irańskiego o przebiegu dyskusji.

LONDYN (BBC, obsł. wł.) — Sojusznicza Rada Kontroli Niemiec zaaprobowała sprawozdanie komisji koordynacyjnej, które będzie podstawą do rozmów na temat przyszłości Niemiec na konferencji moskiewskiej. Korespondent radia londyńskiego donosi, że sprawozdanie wykazuje w wielu punktach zgodę przedstawicieli państw okupujących Niemcy, ale i podkreśla jednocześnie pewne niezgodności. Nieuzgodnione zostały sprawy — przyszły poziom przemysłu i rolnictwa niemieckiego, sprawa odszkodowań wojennych oraz sprawa przyszłej organizacji terytorialnej Niemiec.

Marshall wyjedzie do Moskwy 5 marca

WASZYNGTON (obsł. wł.) — Amerykański sekretarz stanu Marshall uda się na konferencję ministrów spraw zagranicznych Wielkiej Czwórki do Moskwy 5 marca. W skład delegacji amerykańskiej na konferencję wchodzi 80 osób, wśród których znajduje się wybitny działacz partii republikańskiej Dalles.

Zgoda ZSRR na oddanie wysp na Pacyfiku pod mandat USA

WASZYNGTON (obsł. wł.) — Amerykański sekretarz stanu Marshall oświadczył na konferencji prasowej, że rząd Stanów Zjednoczonych otrzymał notę od rządu Związku Radzieckiego wyrażającą aprobatę na oddanie wysp na Pacyfiku, nad którymi mandat przed wojną posiadała Japonia, pod mandat USA z tego tytułu że USA wniosły największy wkład w zwycięstwo nad Japonią.

Bevin contra Truman w sprawie Palestyny

LONDYN (PAP). — Zabierając głos w sprawie dyskusji nad sprawą Palestyny w parlamencie brytyjskim, minister spraw zagranicznych Bevin wysunął szereg poważnych skarg przeciwko Stanom Zjednoczonym. Minister Bevin oświadczył, że Żydzi i Arabowie spokojnie przyjęli wiadomość, że rząd brytyjski nie jest w stanie utrzymać imigracji żydowskiej dla Palestyny w granicach przewidzianych w Białej Księdze z 1939 r. Dopiero deklaracja październikowa prezydenta Trumana zmieniła nastrój. Bevin zwracał się do Byrnesa z prośbą o odroczenie publikacji tej deklaracji, ale otrzymał odpowiedź, że jeżeli nie uczyni tego prezydent Truman, to deklarację taką zrobi republikanin Tomasz Devey. Trudny problem palestyński stał się więc obiektem rozgrywek przedwyborczych, powiedział Bevin. Bevin zapewnił, że gotów był przyjąć wspólne sprawozdanie brytyjsko amerykańskie dotyczące Palestyny jako całość, ale jedynym punktem uzgodnionym ze Stanami Zjednoczonymi była sprawa dopuszczenia 100.000 imigrantów do Palestyny. Arabów, zdaniem Bevina, można było przekonać, aby zgodzili się na te cyfry. Trudności natomiast związane są z żądaniem wysuniętymi przez Syjonistów, aby w Palestynie utworzone zostało państwo żydowskie. Bevin jest zdania, że w przypadku przeformowania projektu po-

działu Palestyny Arabowie złożą skargę do ONZ. Utworzenie dwóch państw w Palestynie nie jest możliwe. Bevin nie widzi powodu, dla którego Arabowie nie liby być podporządkowani Żydom. Podobnie jak niesłusznym byłoby, aby Żydzi byli rządzeni przez Arabów. Rząd brytyjski uznał, że sprawowanie mandatu jest rzeczą niemożliwą, aczkolwiek, gdyby nie pogłębienie zagadnienia wywołane reżimem hitlerowskim, Wielka Brytania wywiązałaaby się ze swych zobowiązań. Nie można przypisywać niepowodzeń sposobowi sprawowania mandatu, ale brakowi zbrojowego poczucia odpowiedzialności za istnienie tego problemu. Gdyby Żydzi zaprzestali walk politycznych, Bevin byłby gotów uczynić nowe próby znalezienia porozumienia, zamiast wnosić sprawę do ONZ. Po przemówieniu ministra Bevina zabrał głos w imieniu opozycji konserwatywny pułkownik Oliver Stanley, były minister Kolonii w gabinecie Churchill'a w czasie wojny. Stwierdził on, że opozycja nie krytykuje decyzji rządu wniesienia sprawy Palestyny do ONZ, ma jednak zastrzeżenie co do sposobu w jaki ma się to dokonać. Nie istnieje powód, dlaczego rząd zwleka. Zdaniem opozycji rząd powinien przedłożyć sprawę ONZ, zaznaczając swoje wnioski oparte na doświadczeniu. W sprawie imigracji Stanley sądzi, że dążyć się uzyskać porozumienie

z Arabami co do powiększenia jej na pewien okres. Po wystąpieniu przedstawiciela partii liberalnej Davisa, posła partii pracy Lewy, który uważa przemówienie Bevina za najlepszą obronę tezy arabskiej, jaką kiedykolwiek słyszał, zabrał głos konserwatysta generał Jeffreys, który domagał się ostrej walki przeciwko terrorystom żydowskim. Poseł konserwatywny Manningham Buller, który należał do komisji anglo amerykańskiej stwierdził, że problem Palestyny nie może być rozwiązany, dopóki syjonizm nie zmieni zupełnie swego stanowiska. Minister kolonii Creech Jones zabrał głos po skończeniu dyskusji. Oświadczył on ponownie, że za niepowodzenie w usiłowaniu znalezienia rozwiązania problemu Palestyny nie można winić rządu brytyjskiego. Wytlumaczenie tych niepowodzeń znajduje się za Atlantykiem. Minister tłumaczył, że rząd zwleka z wniesieniem sprawy do ONZ w nadziei, że uda mu się znaleźć wyjście w porozumieniu z zainteresowanymi stronami. Wielka Brytania nie udaje się na forum ONZ by pozbyć się mandatu, ale by uzyskać wskazówki w jaki sposób mandat ma być sprawowany.

WASZYNGTON (obsł. wł.) — Amerykański sekretarz stanu Marshall oświadczył, że rząd Wielkiej Brytanii dotychczas nie złożył odpowiedzi na notę rządu Stanów Zjednoczonych domagającą się wyjaśnić w związku z przekazaniem sprawy Palestyny ONZ.

Polska przebaczyła — praca rozgrzeszy

Na marginesie ustawy o amnestii

Sejm Ustawodawczy uchwalił jednomyślnie wśród oklasków całej Izby ustawę o amnestii.

Fakt, iż jest to pierwsza ustawa zgłoszona przez pierwszy stały konstytucyjny Rząd, odrodzonej, demokratycznej Rzeczypospolitej ma prawdziwą wymowę symbolu.

— „Faszyzm w okresie swych triumfów był zawsze najkrwawszy. Demokracja zwyciężając — przebacza i rozgrzesza.”

Te słowa, rzucone z trybuny sejmowej przez rzecznika klubu parlamentarnego polskich socjalistów, zawierają głęboką, historyczną prawdę, którą w najbliższych dniach odczuje bezpośrednio ponad 45.000 więźniów i dziesiątki tysięcy pozostających jeszcze w podziemiu ludzi, winnych najcięższych nawet przestępstw, jeżeli tylko okażą dobrą wolę powrotu do uczciwego życia i pracy dla kraju.

Ustawa o amnestii wchodzi natychmiast w życie z chwilą jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw. W tysiącach cel więziennych pełne treści słowa „na wolność” obwieszcza akt wspaniałomyślności obozu demokracji polskiej. Jednocześnie rozpoczyna się w całym kraju proces ujawniania się podziemia.

Rząd, który był projektodawcą doniosłego aktu przebaczenia i odpuszczenia win, doloży wszelkich starań, by amnestia przeprowadzona została w całej rozciągłości, zgodnie ze swym duchem i literą prawa. Jest rzeczą odpowiednich władz dopilnować jak najsprawniejszego wealenia w życie ustawy, będącej wyrazem humanizmu, a jednocześnie i głębokiej mądrości politycznej obozu polskiego postępu.

Ala i na całym społeczeństwie ciąży obowiązek i wobec amnestiowanych i wobec Państwa. Musimy zrobić wszystko, by wkraczającym — dzięki aktowi łaski i odpuszczenia — na nową drogę życia umożliwić jak najrychlejsze wegnięcie się w tok twórczej pracy dla kraju.

Karta zwolnienia nie może być jedyną legitymacją amnestiowanych, muszą się oni poczuć pełnowartościowymi członkami społeczeństwa. Cel amnestii osiągnięty zostanie najlepiej, jeżeli dawny przestępca, wyciągnawszy wnioski z wielkiego gestu obozu rządzącego i przemysłowego do końca wszystkie trudności, jakie młode państwo jeszcze musi pokonać — pałac za sobą całkowicie i nieodwołalnie mosty z przeszłości przetrząsnąć — pozostanie się jednocześnie wszelkiego „kompleksu niższości”.

Jest obowiązkiem rodzin, którym Państwo wróciło najbliższych, otoczyć ich troskliwą, serdeczną opieką, okazać wszystkie możliwości, jakie w demokratycznej Polsce — mimo trudności, wynikających ze zniszczeń wojennych — stoją przed każdym obywatelem, który kocha swój kraj i chce dla niego rzetelnie pracować.

Obóz polskiego postępu uczynił kamieniem węgielnym swego działania zasadę jednakowego

startu w życiu publicznym dla wszystkich Polaków, bez względu na to czy od razu zrzucili wielkość i owocność przemian realizowanych przez rządy demokracji ludowej czy też musieli przedtem otrzaskać się z błędów przeszłości, balastu przeżytych pojęć. Tak samo cenimy bohaterstwo każdego bojowca i żołnierza, który z myślą o Polsce bil Niemców, bez względu na na-

zwę formacji, w jakiej walczył w czasie okupacji. Stwierdziłszy niejednokrotnie i dawaliśmy temu wyraz w czynach, że nie chcemy dawnej „Pierwszej Brygady” zastąpić jakąś nową „Pierwszą Brygadą”, bez względu na cele, jakie by jej przyświecały.

Jeżeli więc w jakichś środowiskach dawnych AK-owców, nawet tych, którzy pracują twórczo dla kraju, pokutują jeszcze kom-

pleksy i urazy, wynikłe ze sporów przeszłości — jest rzeczą każdego prawego Polaka dolożyć wszelkich starań, by je uleczyć i przezwyciężyć.

W imię Polski, dla Polski, której przyszłość związana jest nie-rozłącznie z postępowym społecznym i rządami demokracji ludowej.

Rafał Praga.

Wielka Brytania prowadzi nieuczciwą grę

MOSKWA (Tass) (obsł. wł.). — Poseł z ramienia Labour Party Zilliacus przemawiał w poniedziałek na wielkim zebraniu spółdzielców w Glasgow. Oświadczył on, że decyzja przekazania sprawy Palestyny i Środkowego Wschodu ONZ jest nieczy, innym jak dowodem, że rząd brytyjski prowadzi w stosunku do tej kwestii nieuczciwą grę na zwioke, która umożliwi brytyjskim kołom woj-skowym zgniecenie oporu tak żydowskiego na Palestynie jak i arabskiego na szerszym terenie. Decyzja ta na dalszą drogę zapoczątkuje przekształcenie Palestyny w bazę wojenną anglo-amerykańskiej polityki siły, przeciwnej Związkowi Radzieckiemu. Zilliacus domagał się aby Wielka Brytania zaprosiła do rozstrzygnięcia problemu Palestyny. Związek Radziecki i Stany Zjednoczone.

Polityka rządu — mówił dalej Zilliacus — wyłonnego z Labour Party sprawi że masy robotnicze tak angielskie jak i europejskie stracą do Labour Party zaufanie, a co za tym idzie Labour Party straci poparcie tak mas robotniczych jak i narodów Związku Radzieckiego i koł postępowych USA.

Polityka zagraniczna Wielkiej Brytanii pozostaje ciągle pod znakiem ustępstw na rzecz żywiołów wstecznych reakcyjnych, a to żądaniu rządowi postępowemu na

dobrze wyjść nie może. Nie może również wyjść na dobre partii postępowej przez ten rząd reprezentowanej.

Obecna ciężka sytuacja gospodarcza Wielkiej Brytanii, a przede wszystkim kryzys opalowy jaki ją dotknął daje szerokie pole do ataków opozycji. Konserwatyści i elementy reakcyjne wykorzystują krytyczną sytuację nie tylko do ataków na rząd ale wyko-

rzystują ją również dla swej działalności rozbijackiej mającej na celu rozproszenie sił demokratycznych w Wielkiej Brytanii. Ta rozbijacka robota to nie innego z kolei jak wstęp do zrealizowania tego, co jest głównym celem reakcji na całym świecie a mianowicie do podporządkowania interesów mas ludowych interesom egoistycznym wielkich kapitalistów i skupisk kapitału.

Minister Modzelewski

o stosunkach francusko-polskich

WARSZAWA (PAP) — Po powrocie z Paryża przyjął minister Modzelewski dziennikarzy, którym przedstawił wyniki rozmów polsko-francuskich, ostatnio przeprowadzonych. Podczas konferencji tych uzgodniono konieczność nadania sojuszowi polsko-francuskiemu z roku 1921 nowej treści przez dostosowanie go do obecnych warunków.

Minister Modzelewski podkreślił, że słabą stroną przestarzałego już obecnie sojuszu była okoliczność, że Francja była związana paktemi ze Związkiem Radzieckim oraz Polską, lecz nie było paktu polsko-radzieckiego. Obecna rewizja paktu polsko-francuskiego zmierza do usunięcia jego braków przez oparcie go

na sojuszu Francji ze Związkiem Radzieckim oraz na sojuszu Polski ze Związkiem Radzieckim.

Zasadniczym celem paktu polsko-francuskiego ma być zobowiązanie się obu krajów do okazania sobie wzajemnej pomocy w celu zabezpieczenia się przed agresją ze strony Niemiec.

Minister Modzelewski zaznaczył, że rozmowy toczyły się w szczególnie przyjaznej atmosferze. Francja ma pełne zrozumienie dla roli jaką Polska nie tylko dziś odgrywa, lecz również jutro odegra. Minister Modzelewski mógł to stwierdzić podczas rozmów, jakie przeprowadził z Prezydentem Vincent Auriol, wicepremierem Thorezem i ministrem Bidault, którzy reprezentują nie

tylko naczelne władze Francji, lecz również największe partie polityczne.

Podczas konferencji poruszono zagadnienie Niemiec. Okazało się, że w zasadniczych sprawach, dotyczących bezpieczeństwa i repatriacji, poglądy Polski są zgodne z poglądami Francji. Rządy obu krajów uważają, że przy ustalaniu przyszłości Niemiec należy w pierwszym rzędzie kierować się zasadą bezpieczeństwa sąsiadów Niemiec.

W sprawie odszkodowań oba kraje zgodne są co do tego, że podstawą polityki reparyacyjnej powinna być w pierwszym rzędzie konieczność odbudowy krajów, zniszczonych przez Niemcy, a następnie odbudowa Niemiec. Z tej zgodności poglądów obu krajów w sprawach zasadniczych wynika stanowisko Francji w sprawie granicy polsko-niemieckiej. Francja nie ma zastrzeżeń przeciwko polskim granicom zachodnim i poprze je na konferencji moskiewskiej. Z drugiej strony Polska popiera starania Francji o gospodarcze związanie Zagłębia Saary z Francją. — W sprawie Zagłębia Ruhry min. Modzelewski stwierdził, że oba kraje przyświeca jeden cel. Oba kraje zmierzają być do tego, aby Zagłębie Ruhry przestało raz na zawsze być arsenałem Niemiec. Nadto winno Zagłębie Ruhry stać się ośrodkiem gospodarczej Europy. Wobec zgodności poglądów w tych zasadniczych sprawach — rozbieżność wobec zagadnienia przyszłego ustroju Niemiec i formy kontroli nad Zagłębiem Ruhry jest mało istotna.

W końcu minister Modzelewski stwierdził, że podpisana w Paryżu konwencja kulturalna polsko-francuska przyczyni się do dalszego zacieśnienia stosunków polsko-francuskich i do wzmocnienia sojuszu.

Akcja ujawniania się postępuje naprzód

WARSZAWA (PAP) — Jak nas informują ze źródeł miarodajnych, akcja ujawniania się i składania broni przez członków organizacji podziemnych postępuje wciąż naprzód. W ciągu 5 dni, t. j. od 15 do 20 b. m. ujawniły się dalsze 104 osoby i złożyły 126 jednostek broni.

Ciekawy wypadek zanotowano w województwie rzeszowskim. We wsi Nuzdrzec pow. Brzozów byli członkowie B. Ch., którzy ujawnili się jeszcze w 1945 roku, złożyli obecnie 64 sztuki broni, której wówczas nie zdali.

W sprawie pensji inwalidzkich dla żołnierzy polskich

LONDYN (PAP). — Podczas dyskusji w Izbie Gmin w sprawie rent inwalidzkich dla żołnierzy polskich oraz wdów i sierot po poległych żołnierzach polskich, brytyjski minister spraw wewnętrznych Chetler Ede oświadczył, że za wypłacenie pensji inwalidzkiej powinien być odpowiedzialny rząd tego państwa, pod którego dowództwem walczył dany żołnierz. „Jeżeli Polak walczył pod dowództwem francuskim, pensję inwalidzką musi otrzymać od Francji. Nie możemy brać odpowiedzialności za rozstrzygnięcia i pretensje żołnierzy, którzy nie walczyli pod naszym dowództwem.”

Poseł Peake wniósł wniosek protestacyjny przeciwko ograniczeniu terminu wypłacania pensji inwalidzkiej żołnierzom polskim do lat pięciu, jak propono-

wał rząd brytyjski w ustawie wniesionej do Izby Gmin.

Minister opieki społecznej Paling oświadczył, że nie może zgodzić się na ustawowe przedłużenie tego ostatniego terminu. Wypłacanie renty inwalidzkiej członkom polskich sił zbrojnych, którzy walczyli pod dowództwem brytyjskim, nakłada wielki ciężar na rząd brytyjski. W roku 1947 rząd brytyjski będzie musiał wypłacić tytułem rent inwalidzkich sumę 600 tys. funtów. Sprawa dalszego kontynuowania wypłacania pensji inwalidom polskim po upływie ustawowych 5 lat należy pozostawić otwartą i będzie można do niej powrócić w odpowiedniej chwili.

Poseł komunistyczny Piratin wniósł poprawkę domagającą się uchylenia klauzuli rządowej, która pozbawia renty inwalidz-

kiej, tych żołnierzy polskich, którzy już powrócili do Polski, lub też do niej powrócą oraz przebywające w Polsce rodziny poległych pod dowództwem brytyjskim żołnierzy. Popierając swój wniosek, Piratin powiedział: „Jeżeli Polak przebywający w Wielkiej Brytanii będzie chciał w przyszłości emigrować do jakiegokolwiek państwa — to będzie nadal otrzymywał rentę inwalidzką. Jeżeli powróci do swojej ojczyzny — straci ją. Jakże wobec tego wyglądają zapewnienia naszych ministrów, iż będą się nimi starać przeciwdziałać prowadzonej wśród jednostek polskich w Wielkiej Brytanii propagandzie, zmierzającej do niedopuszczenia do repatriacji”. Odpowiadając posłowi Piratinowi, minister opieki społecznej Paling stwierdził, iż około 60 tys. żołnierzy polskich powróciło już do Polski i że ci muszą zwrócić się do rządu polskiego o udzielenie im renty inwalidzkiej.

Po trzygodzinnej dyskusji Izba Gmin odrzuciła większością głosów wniosek posła Peake sprzeciwiający się ograniczeniu terminu wypłat rent inwalidzkich żołnierzom polskim do lat pięciu oraz poprawkę posła Piratina.

Przyjęto natomiast wniosek rządowy oraz poprawkę majora Bramala, przewidującą wypłatę rent tylko tym żołnierzom polskim, którzy stali się kalekami, walcząc pod dowództwem brytyjskim oraz rodzinom żołnierzy polskich, którzy padli w jednostkach podlegających dowództwu brytyjskiemu.

Wykrycie spisku w więzieniu Fresnes

PARYŻ (PAP). — Francuski spraw wewnętrznych podał do wiadomości, że agenci niemieccy, internowani w więzieniu Fresnes, usiłowali nawiązać kontakt ze swymi mocodawcami zagranicą, w celu skompromitowania czwartej republiki. Sporządzono fałszywe dokumenty, kompromitujące różnych działaczy francuskich i stwierdzono, że zostały one znalezione w archiwach niemieckich. Usiłowano również skompromitować francuskiego ministra spraw zagranicznych Bidault, który stał na czele francuskiego ruchu oporu, oraz b. premiera Feliksa Gou'n Polcję posada dowody, iż szereg tych sfałszowanych dokumen-

tów zostało dostarczonych ambasadom brytyjskiej i amerykańskiej. Spiskowcy, wykorzystując swoją doskonałą znajomość życia politycznego we Francji, korzystali z pomocy wielu Niemców którzy dokumenty stylizowali i przepisywali na maszynie. Grawer belgijski sporządził pieczętki, tak że można było nadawać dokumentom pozory autentyczności, po czym były one ponownie wysmyglowane z więzienia Fresnes i część z nich została przedłożona ambasadam i konsulatom, jako autentyczne dokumenty, pochodzące z archiwów niemieckich. Przywódcami spisku byli: kapitan Jean Cava'lle, b. agent szefa milicji rządu Vichy Dar-

landa, oraz b. szef gestapo w Paryżu, Walter Klein, który w więzieniu Fresnes zajmując całą połozone nad całą kpt Cava'lle.

Klein powrócił tajemnie do Francji po kapitulacji Niemiec w maju 1945 r., został poznany i aresztowany. Belgijczyk, który przyjmował żywy udział w sporządzaniu fałszywych dokumentów, nazywa się van de Velde. Klein potrafił, działając z więzienia, nawiązać kontakt z szeregiem agentów wywiadu niemieckiego we Francji. W celi jego znaleziono dokumenty świadczące o istnieniu całej sieci organizacji szpiegowskich we Francji. Na liście figuruje przeszło 20 agentów,

Samorząd czy demokratyzacja władzy państwowej

Zamieszczony pod tym tytułem w numerze 50 „Trybuny Robotniczej” z dnia 19 lutego b. r. artykuł Karola Tkacza, Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, porusza jedno z najistotniejszych zagadnień dnia dzisiejszego w taki sposób i w takiej formie, że nie powinien przeminąć bez szerszego echa.

Myślą przewodnią artykułu jest niejako unaocznienie zasadniczej pod każdym względem w nieciu autora tezy, że hasłem dzisiejszej rzeczywistości winno być dążenie realne do demokratyzacji rządów, zbliżenia rządzących do rządzonych, wypracowanie służących zasad kontroli rządzących nad rządzącymi, przeciwdziałanie wszelkim tendencjom tworzenia się przerostów biurokratycznych i statutowania wymogu prawnego co do najbardziej życiowego njmowania spraw, wynikających z rządzenia.

Krótko i realnie mówiąc, autorowi chodzi o wyznaczenie należytego miejsca samorządowi terytorialnemu w systemie rządzenia w Polsce w płaszczyźnie dążenia do demokratyzacji władzy państwowej.

Artykuł głęboko przemyślany pod względem treści wymaga niewątpliwie szerszego omówienia już chociażby z tego względu, że w pracy nad przebudową naszego ustroju państwowego, gospodarczego i społecznego doszliśmy do miejsca, skąd prowadzi prosta droga do niedającego się ominąć punktu nieodpartej dyskusji nad tym, czym ma być samorząd terytorialny w Polsce i jaka być winna jego istotna rola w systemie prawnym rządzenia Państwem.

Zastrzegając sobie możliwość szerszego omówienia przedmiotowego artykułu, składam wielce charakterystycznego już nie tylko z uwagi na osobę autora, lecz przez wzgląd na wagę i aktualność wyrażonych w nim myśli, uważam za celowe scharakteryzować przede wszystkim sytuację, w której znajduje się obecnie samorząd terytorialny.

Na wstępie stwierdzić więc należy, że sytuacja ta jest wynikiem ścierania się diametralnie różnych myśli politycznych podczas pierwszej Niepodległości Państwa Polskiego i wreszcie dość różnorodnych poglądów na istotę samorządu terytorialnego w dzisiejszym ustroju Polski Demokratycznej.

Stwierdziwszy to, możemy nstać fakt bezsporny, bo ogólnie przyznawany, że w okresie niewoli, w ciągu niemal całego wieku ubiegłego, społeczeństwo polskie uparcie i zdecydowanie walczyło o zdobycie możliwych silnych pozycji samorządowych. A tam, gdzie je już zdobyło, o ich utrzymanie, zdawało bowiem sobie sprawę z tego, że jest to jedyny realnie teren, na którym mogło się rozwijać, acz w skrópowanym zakresie, samodzielne, publiczne życie narodowe.

Z rozpoznania i zrozumienia prawdy oczywiście, że w sytuacji przymusowej, kiedy zaboremu państwa mógł być przeciwny tylko własny samorząd, chociażby był namiastką tylko wła-

ciwie rozumianego samorządu, wszelkie utrwalenia samorządowe były szanami, chroniącymi i utrzymującymi wolność obywatelską.

W atmosferze tej prawdy wyrosła i dojrzała umysłowo demokratyczna postawa Sejmu Ustawodawczego pierwszej Niepodległości; Polski, za sprawą których Konstytucja z roku 1921 wyznaczyła samorządowi terytorialnemu, jak stwierdza profesor Stanisław Kasznica, czołowe miejsce i wybitną rolę w organizacji administracji państwowej i co więcej zagwarantowała mu pełną samodzielność.

Demokratyczni posłowie, wspólni autorzy Konstytucji z roku 1921 mieli zrozumienie dla starej zasady, że państwo jest wtedy naprawdę silne, jeżeli udział w zarządzaniu sprawami publicznymi bierze jak najszersze koło obywateli i, że samorząd terytorialny posiada właśnie tę łatwość, jakiej nie ma żadna inna władza państwowa, wciągania obywatela w skład organów wykonujących władzę publiczną i stwarzania warunków do czynienia z obywatela pewnego rodzaju organu państwowego, a przez to staje się szkołą wychowania obywatelskiego, przysparzającego aktywnych działaczy społeczności i kierowników ośrodków społecznych.

Nieszczęście chciało, że dyspozycje dotyczących samorządu terytorialnego artykułów Konstytucji z roku 1921 zostały rychło przekreślone w praktycznym rządzeniu Państwem.

Wydana w roku 1933 ustawa (z dnia 23 marca 1933 r.) o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego, która w zasadzie jest podstawą obecnego samorządu, (nie zaś, jak twierdził ob. Karol Tkacz, dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych, który łącznie z dekretem PKWN z dnia 23 listopada 1944 roku o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego stanowi nadbudówkę tej ustawy), a później Konstytucja z roku 1935 zeszyły zdecydowanie z liberalnego stanowiska Konstytucji marcowej i przyznały samorządowi zaledwie skromną rolę „urzędywistnienia zadań administracji państwowej w zakresie potrzeb miejscowych”.

W ten sposób nawiązane do tradycji okresu niepodległości dyspozycje Konstytucji z r. 1921 odrzucone zostały do lamusa nie potrzebnych akcesorii demokratycznych, a na ich miejsce statutowano normy prawne, ograniczające samodzielność samorządu terytorialnego i poddające go najdalej idącemu nadzorowi władz państwowych inspirowanych wola rządzenia antydemokratycznych czynników politycznych przeciwnych demokratycznej zasadzie samorządności społeczeństwa, o którą kruszy kopię ob. Karol Tkacz.

Przed Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego, Rządem Tymczasowym i Rządem Jedno-

ści Narodowej piętrzyły się stosy kardynalnych zagadnień ustrojowych, które trzeba było rozwiązać szybko i zdecydowanie i niemal z dnia na dzień, ażeby życie Państwa i Narodu wprowadzić we właściwym czasie na odpowiedni nurt nieodpartych przemian powojennych, zaś w hierarchii tych zagadnień sprawy samorządu terytorialnego usuwały się sila rządy na dalszy plan i tym tylko tłumaczyć należy strukturę dekretu z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego, który istotnie nie statuuje demokratyzacji rządów na najniższych szczeblach samorządu terytorialnego i administracji Polski Demokratycznej.

Dekret ten należy traktować jako tymczasową doraźnie statutowaną normę prawną, która już w najbliższym czasie, gdy najbardziej kardynalne zagadnienia ustrojowe będą rozstrzygnięte, zostanie zastąpiona inną, odpowiadającą duchowi ustrojowemu Polski Demokratycznej.

A duchowi temu odpowiada tylko taki samorząd terytorialny, który będzie miał formę zdecentralizowanej administracji państwowej, warunkującej demokratyzację rządów i pociągnięcie jak najszerszych mas społeczeństwa do współrządzenia Państwem na zasadzie pełnego poczucia odpowiedzialności za najwyższe dobro materialne i moralne każdego obywatela, jakim jest Polska Demokratyczna.

A. W.

**Ustawa o amnestii
w Dzienniku Ustaw R. P.
WARSZAWA (PAP) — Ustawa o amnestii zamieszczona została w Dzienniku Ustaw R. P. Nr 20 z datą 25 lutego 1947 r.
Byrnes ambasadorom USA
w Londynie**

WASZYNGTON (PAP) — Prasa amerykańska donosi, że według informacji kół zbliżonych do Białego Domu, ambasadorom Stanów Zjednoczonych w Londynie zostanie b. sekretarz Stanu USA, Byrnes. Zapytany w tej sprawie rzecznik Białego Domu, Charles Ross, oświadczył, że nie może udzielić odpowiedzi ani przeczącej, ani twierdzącej.

**Entuzjastyczny głos czeski
o nowej Polsce**

PRAGA (PAP). — Redaktor Alojzy Svoboda wysłał k. pisma brneńskiego zwiadał Polskę przez 3 tygodnie, zapoznał się dokładnie ze stanem naszego przemysłu, widział odbudowującą się stolicę, objechał Ziemię Odzyskaną, zwiadał polskie wybrzeże, rozmawiał z wieloma ludźmi różnych przekonań politycznych i doszedł do wniosku, że wbrew temu co się lekkomyślnie i często powtarza, kraj nasz wykazuje stale polepszenie sytuacji zarówno na polu gospodarczym, jak i w szeregu innych dziedzin życia. Szczególnie zaimponowała red. Svobodzie Gdynia. „Port ten — pisze dziennikarz czeski — jest już dziś nie tylko portem polskim ale i czeskim. Do barku ładuje się czeski towar, który płynie w świat. Polacy odbudowując ten zniszczony port w tak rekordowym tempie, dopomogli tym samym i naszemu handlowi zamorskiemu”.

**Posel Zilliacus
o przyszłości Palestyny**

LONDYN (PAP) — Posel Partii Pracy Zilliacus wrócił się w wygłoszonym w Glasgow przemówieniu z propozycją zaproszenia przez rząd brytyjski zarówno Związku Radzieckiego, jak i Stanów Zjednoczonych, do udziału w rozpatrzeniu sprawy przyszłości Palestyny i Bliskiego Wschodu. Zdaniem Zilliacusa, trzy wielkie mocarstwa byłyby w stanie doprowadzić do należytego rozwiązania problemu palestyńskiego i zastosowania odpowiedniej polityki na polu ekonomicznego i społecznego rozwoju Bliskiego Wschodu oraz międzynarodowej kontroli złóż naftowych. Posunięcie takie umożliwiłoby Wielkiej Brytanii przeprowadzenie znacznej redukcji sił zbrojnych, znajdujących się obecnie na tych terenach.

W kilku wierszach

Londyn. — Agencja Reutera donosi z Aten, że oddziały powstańcze zaatakowały posterunek żandarmerii w miejscowości Mawra w Macedonii. 9 żandarmerów zostało zabitych, 5 odniosło rany. Rząd grecki podał do wiadomości o wystąpieniu posiłków do Macedonii.

Nowy Jork. — Admirał Byrd nakazał zwinąć swego obozu badawczego w południowej sferze podbiegunowej. Zbliżania się zimy antarktycznej i groźby zahlockowania statków między lodami.

Moskwa. — Jak donosi agencja Tasa pisma albańskie zamieściły fotokopie raportu b. naczelnika brytyjskiej misji wojskowej w Albanii w roku 1945 generała Hudsona, stwierdzającego, jaki obszar terytorium Albanii przez okazywał.

Londyn. — Agencja Reutera donosi, że dnia 4 marca minister Bevin udaje się drogą lądową przez Brukselę — Berlin — Warszawę do Moskwy.

Rzym. — Dziennik rzymski „Avanti” donosi, że 13 oficerów marynarki włoskiej na okręcie licząc 2800 osób 12 podoficerów na ogólną liczbę 15 876 odmo- wilo złożenia przysięgi na wierność Republice Włoskiej.

Kongres brytyjskiej partii komunistycznej

LONDYN (PAP) — Agencja Reutera donosi, że na 19 dorocznym kongresie brytyjskiej partii komunistycznej wygłosił sekretarz generalny Harry Pollitt przemówienie, w którym przedstawił program swej partii. Sprawa zaważca Reutera podkreśla, że Harry Pollitt domagał się natychmiastowej reorganizacji rządu Labour Party. Rząd ten prowadził przez dwa lata politykę kompromisu z wielkim kapitałem w kraju, a na terenie zagranicznym kontynuował politykę imperialistyczną, co doprowadziło do tego, że sytuacja Wielkiej Brytanii jest obecnie nader poważna. Partia komunistyczna występuje przeciwko nieznajacym skrupulów atakom torów na rząd Labour Party, lecz równocześnie domaga się reorganizacji tego rządu. Partia komunistyczna nie popiera koncepcji rządu koalicyjnego, lecz uważa, że rząd powinien się oprzeć na Ruchu Pracy (Labour Movement), o ile chce doprowadzić do końca swe dzieło.

Przechodząc do zagadnień gospodarczych, Harry Pollitt oświadczył, że Wielka Brytania powinna zająć przodujące miejsce w gospodarczej odbudowie Europy. Powinna ona w tym celu kierować się dwoma zasadami:

1) Złamać hegemonię Niemiec w ciężkim przemyśle, 2) w handlu zagranicznym wyróżniać kraje sojusznicze.

Pollitt stwierdził następnie, że brytyjska partia komunistyczna zmierza do polepszenia stosunków Wielkiej Brytanii ze Związkiem Radzieckim, krajami demokratycznymi i narodami kolonialnymi. Nie oznacza to jednak tworzenia antyamerykańskiego bloku, lecz zmusi Stany Zjednoczone do prowadzenia handlu międzynarodowego, a nie do dominacji nad gospodarką światową. Mówca zaznaczył, że rząd Labour Party zawiódł w zupełności na terenie międzynarodowym, gdyż występował na konferencjach międzynarodowych jako siabszy partner Stanów Zjednoczonych.

Następnie przedstawił Harry Pollitt 10-cio punktowy program brytyjskiej partii komunistycznej w sprawach polityki zagranicznej. W programie tym podkreślono konieczność przeprowadzenia denazyfikacji Niemiec, reformy rolnej oraz likwidacji trustów w Niemczech. Równocześnie wypowiada się brytyjska partia komunistyczna za politycznym i gospodarczym zjednoczeniem Niemiec.

W sprawie Austrii Pollitt podkreślił, że nie wolno zapomnieć o jej współodpowiedzialności za wojnę. Należy więc zachować czujność przy tworzeniu podstaw nowej Austrii. Denazyfikacja w tym kraju winna poprzedzić utworzenie samodzielnego państwa. Jednocześnie należy zapobiec wszelkim próbom wykorzystania Austrii przez niektóre mocarstwa, jako bazy, skierowane przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

Pollitt potępił politykę brytyjską w Grecji i domagał się aby rząd brytyjski nie udzielał politycznego, wojskowego, ani finansowego poparcia reakcji greckiej.

Pollitt wysunął następnie postulat zerwania wszelkich stosunków dyplomatycznych i politycznych z Hiszpanią gen. Franco.

Omawiając zagadnienia, dotyczące polityki wewnętrznej, Pollitt podkreślił, że główną przyczyną obecnego kryzysu jest mar notrawienie zasobów gospodarczych i rezerw roboczych dla reakcyjnych celów polityki zagranicznej.

Korespondent Reutera podkreśla w swym sprawozdaniu, że Pollitt w przemówieniu swym przedstawił zadania brytyjskich związków zawodowych następującymi słowami: „Brytyjskie związki zawodowe winny kontynuować swą walkę o: a) podwyższenie stopy życiowej, b) wzrost produkcji, c) techniczną i gospodarczą przebudowę przemysłu.

Na zakończenie obrad kongresu brytyjskiej partii komunistycznej przewodniczący Campbell oświadczył, iż na Wielkiej Brytanii spoczywa wielka odpowiedzialność w obecnej chwili dziejowej. Może się ona stać czynnikiem bardzo pomocnym w rozwoju świata lub też kuł u nogi. Wkrótce rozpocznie się wielka bitwa, od wyniku której zależeć będzie przyszłość Europy. Chodzi o to, czy Wielka Brytania stanie się krajem półkolonialnym pod panowaniem wielkiego kapitału, czy też kroczyć będzie naprzód po drodze prawdziwej demokracji. Bedziemy przeciwstawiali się całej stanowczością odbudowaniu potęgi monopolu niemieckiego — powiedział Campbell, jak również potęgę gospodarczej nacji niemieckiego. Musimy dążyć do odbudowy Europy, mając na myśli przede wszystkim państwa sprzymierzone, przy czym Niemcy muszą wykonać wszystkie swoje zobowiązania.

**Dalsza dyskusja proceduralna
na konferencji zastępców ministrów spraw zagr.**

LONDYN (PAP) — Większa część środowego posiedzenia wieczornego zastępcy ministrów spraw zagranicznych do spraw Niemiec poświęcił dyskusji nad propozycjami radzieckimi w sprawie utworzenia stałej komisji kontaktującej się z mniejszymi aliantami. Zastanawiano się w szczególności nad zakresem informowania i konsultowania tych aliantów. Delegacja radziecka proponowała by ministrowie lub ich zastępcy określili zakres informacji, jakich należy udzielać mniejszym państwom. Propozycja francuska szła w tym kierunku, aby stały komitet informował regularnie rządy aliantów o pracy Rady Ministrów Spraw Zagranicznych oraz zaznajamiał ich z głównymi do-

kumentami, dotyczącymi przygotowania pokoju, z konkluzjami dyktującymi i decyzjami. Przedstawiciele Francji proponowali również, aby konsultowanie rządów aliantów dotyczyło wszelkich udzielanych im informacji oraz kwestii ogólnych, dotyczących traktatu pokojowego. Zdaniem delegacji radzieckiej konsultacje należy ograniczyć do tematów poruszonych w memorandumach poszczególnych państw aliantów. Delegat brytyjski Stan wyraził ze swej strony pogląd, że mniejsze państwa powinny mieć dodatkowe prawo komentowania przedłożonych im materiałów. W obu sprawach nie osiągnięto porozumienia.

Zniesienie nadzwyczajnych zarządzeń wojennych w USA

WASZYNGTON (PAP) — Prezydent Truman przesłał do Kongresu pismo, w którym stwierdza, że znosi niektóre zarządzenia nadzwyczajne, wprowadzone przez prezydenta Roosevelta bezpośrednio przed wybuchem wojny w Europie oraz w czasie trwania działań wojennych. Ogółem około 100 rozporządzeń nadzwyczajnych z okresu wojennego zostaje zniesionych. Między innymi zniesione zostaje rozporządzenie o prawie dysponowania statkami i okrętami amerykańskimi, na podstawie umów o pożyczce i dzierżawie na rzecz państw obcych. Zostają odwołane przepisy, dotyczące uzbroje-

nia statków handlowych oraz konfiskaty statków amerykańskich. W pewnych warunkach uzbrajanie statków handlowych będzie dozwolone do 30 czerwca 1948 roku.

Jak wiadomo, z dniem 31 grudnia 1946 roku oficjalnie zakończył się okres „działań wojennych”. Wówczas prezydent Truman podkreślił, że nie oznacza to zakończenia „stanu wyjątkowego” lub „stanu wojennego”. Obecne przepisy nadzwyczajne, odnoszące się do tego „stanu wyjątkowego i stanu wojennego”, zostały częściowo zniesione.

Konfident gestapo Chmiel przed Sądem

Proces gdański dobiega końca

Jak już donosiliśmy dnia 14 lutego br. odbyła się rozprawa przeciw konfidentowi „gestapo” Chmielowi Stanisławowi, synowi Ludwika i Franciszki ur. w roku 1929. Oskarżony jak wynika z zeznań świadków był towarzyszem znanych na terenie Klele sprzedawczyków, agentów „gestapo”, Jażdżyńskiego, Daszkiewicza, Kureńskiego, Nowaka i innych, których doświadcza karząca ręka już w czasie okupacji. Między zeznanymi świadkami przed sądem, widzimy towarzyszy lat szkolnych oraz sąsiadów, którzy znali oskarżonego od dzieciństwa, a wśród wydanych przez niego w ręce okupanta, dobrych znajomych i kolegów sprzed wojny. Jak zeznaje świadek Edward Dziedzic — oskarżony po przyjeździe z Niemiec zaczął zachowywać się podejrzanie, włączając się całymi dniami po ulicach miasta w towarzystwie znanych lub podejrzanych o współpracę z „gestapo” osobników, między innymi z Nowakiem „Dyziem”. Oskarżony chwalił się posiadaniem broń „Parabellum” 9 mm. oraz pokazywał fotografie robione niby w oddziałach leśnych, równocześnie proponując przystąpienie do konspiracji. Jak twierdzi matka świadka Dziedzic Marianna, na fotografiach byli między innymi osobnicy w mundurach niemieckich, oraz znani konfident „gestapo” z terenu Klele. Świadek Edward Dziedzic odmówił przystąpienia do organizacji twierdząc że ma pracę i musi jeść i pić, Organizacja, do której chciało koniecznie wciągnąć świadka, na której czela jak wykazały zeznania jedno go z członków polskiego ruchu podziemnego, stali znani konfidenti „gestapo”, — miała za zadanie dokonywać nie napadów prowokacyjnych pod firmą „oddziałów leśnych”.

Oskarżony szukał wszelkich możliwych dróg chcąc w swe ręce dostać brata świadka Tadeusza Dziedzica członka „oddziałów leśnych A. L.” — przechodząc wreszcie do jawnej groźby i szikan. — Nasyłał na dom Dziedziców konfidenta Nowaka i innych oraz „gestapo”, szpiegował w dzień w noc z całą perfidią sprzedawczyka, chcąc go zdobyć 20.000 zł. nagrody za głowę Tadeusza Dziedzica, nagrody wyznaczonej przez okupanta. Ostatecznie wydał w ręce „gestapo” świadka Edwarda Dziedzica, sąsiada który znał oskarżonego od 10 roku życia. Świadek przebywał od 43 roku aż do końca wojny w obozach koncentracyjnych. Aresztowany przez „gestapo” Edward Dziedzic w czasie przeprowadzanych dochodzeń i badań dowodził się że jest oskarżonym o należenie do nielegalnej organizacji i że został wydany przez konfidenta Chmiela. Jęzoznaj matka świadka Dziedzic Marianna — usiłowała wpłynąć na oskarżonego, by wypuszczono jej syna, lub w ostateczności chciała wykupić syna dając swój dom oskarżonemu. Ten odpowiedział: dajcie mi Ta-

deusza, a wszystko będzie w porządku, my go nie zastrzelimy w domu tylko gdzieś na uboczu”. Młodszemu bratu świadka, gdy ten zwrócił się do oskarżonego ze słowami: „Co chcesz od Edwarda? Co on ci jest winien? Puść go”, — oskarżony odpowiedział — „sam jest sobie winien, mam z nim po rachunki osobiste”. Tak więc ten sam oskarżony Chmiel, który jako dziecko, oś zjeść — ten sam Chmiel konfident „gestapo” wydał Edwarda Dziedzica w czasie okupacji konfident w ręce „gestapo”, a polował na Tadeusza chcąc zdobyć 20.000 zł. judaszowskiej nagrody.

Jak wynika z zeznań świadków, przez oskarżonego został też wydany w ręce okupanta Stefan Mikształ. Początkowo oskarżony Chmiel sam szpiegował oraz nasyłał konfidentów i „gestapo” chcąc dostać Tadeusza Dziedzica w swoje ręce. Pewnego dnia w domu Mikształa przeprowadzono rewizję, w trakcie której znaleziono również rysowny plan Klele, oraz w trakcie badania pod kłapą marynarki Stefana Mikształa, odznakę z Polskim

Orlem. Nie pomogły błagania matki ani ofiarowany dom i połowa zarobku — Stefan Mikształ wędruje do obozu koncentracyjnego. Jedną z ofiar, oskarżonego, był śp. Niedziela, właścicielka mieszkania, w którym mieszkał Niedziela jako sublokator rozpoznana w konfident Chmielu — osobnika który wypytywał się o jej sublokatora Niedziela. w dwa tygodnie później aresztowanego i rozstrzelanego. Druzgocące są zeznania 2 świadków oskarżenia powołanych w trakcie rozprawy, są to członkowie organizacji podziemnych działających w czasie okupacji, na terenie Klele i okolicy. Pewnego dnia dom w którym mieszkał w tym czasie kpt. „Jarosław” w godzinach wieczornych został otoczony przez „gestapo” w asyście konfidentów Jażdżyńskiego, Januszeckiego, Nowaka, Chmiela i innych. „Jarosław” zorientowawszy się że jest „spalony”, usiłował uciec przez ogród i w tym momencie został zastrzelony przez konfidenta Chmiela Chmiel jak i inni konfidenti zostali skazani przez podziemie na karę śmierci — wyroku jednak nie można było wykonać, po-

nieważ „gestapo” dało ultimatum, że jeśli zgine Chmiel — to w odwecie zginie rodzina Dziedziców oraz inni z ul. Zielonej. Bezczelność nie opuszcza oskarżonego i przed sądem, zasypując świadków pytaniami stara się nie które rzeczy im sugerować. Początkowo całkowicie się wypiera współpracy z „gestapo”, w pewnym momencie usiłuje się tłumaczyć, że zmuszał go groźba do współpracy Nowak, chcąc z niego i innych stworzyć sobie osłonę podczas wypraw. Jak oskarżony twierdzi, był przekonany że Nowak jest członkiem organizacji podziemnej, a nie konfidentem „gestapo”. Prokurator pyta czy oskarżony towarzyszył Jażdżyńskiemu — oskarżony odpowiedział — nie. Jażdżyński nas nie brał, chodził tylko w asyście „gestapo” — dokumentuje swą winę.

Obrona wniosła o przesłuchanie dodatkowego świadka. W związku z powyższym wyrok zostanie ogłoszony dnia 22 marca 1947 r.

Rozprawie przewodniczył sędzia Długosz Oskarżał prokurator Łaskowski Broniś z urzędu mec. Kapuściński.

Amnestia to dowód siły i wyrozumiałości Posłowie Obrączka i Gronkiewicz o pracach Nowego Sejmu

W ubiegłą niedzielę, dnia 23 b. m. odbyła się w lokalu P. P. S. w Częstochowie konferencja sprawozdawcza z udziałem posłów z naszego okręgu wyborczego Ob. Ryszarda Obrączki i Ob. Jana Gronkiewicza. Zebranie zagalę Ob. Starosta Józef Kaźmierczak, witając licznie przybyłe delegacje z powiatu częstochowskiego i miasta Częstochowy. Obradom przewodniczył Ob. Cabala — Przewodniczący Dzielnicę Kolejowej P. P. S.

Dokładnie opracowane sprawozdanie z pierwszej sesji Sejmu Ustawodawczego złożył ob. poseł Ryszard Obrączka, który w przesłuchaniu dwugodzinnym przemówieniu nakreślił historycznie prace Pierwszego Sejmu Odrodzonej Rzeczypospolitej, zwracając szczerą gołą uwagę na działalność Klubu Poselskiego P. P. S.

Był tacy, stwierdza poseł Obrączka, którzy mówili, że Polska Partia Socjalistyczna idąc do wyborów w Bloku zatraci samodzielność i nie będzie mogła wpływać na kształtowanie stosunków w Polsce zgodnie ze swymi wytycznymi programowymi. Rzeczywistość wykazała, że udział P. P. S. w pracach nad Małą Konstytucją, nad Ustawą Amnestijną, a w końcu nad sformowaniem nowego Rządu był tak istotny i samodzielny, zgodny z głoszoną przez

nasz ruch hasłami wolności i poszanowaniem praw człowieka, jak tego wymagała nasza tradycja i rozumna polityka. Staraliśmy się, aby z dobrodziejstw amnestii korzystać mogli wszyscy, którzy chcą pracować dla dobra Polski, ale zdajemy sobie sprawę z tego, że i nasi wrogowie będą korzystać z aktu łaski. Dlatego istnieje zastrzeżenie, że kto skorzystał z amnestii schwytywany zostanie ponownie na podobnym przestępstwie, odpowiadając będzie za czyny dawne i świeżo popełnione. Amnestia to dowód siły i przebaczenia, a nie słabość. Demokracja Polskiej. Dzięki inicjatywie Klubu Poselskiego naszej Partii z dobrodziejstw amnestii w szeregach stopniowo skorzysta młodzież, która często nieświadomie popełnia czyny przestępstwa.

Sprawozdanie uzupełnił poseł Ob. Gronkiewicz w dalszym ciągu opisując poszczególne fazy prac parlamentarnych. Stwierdził, że w przeciwieństwie do innych sesji sejmowych w okresie sprzed 1939 r., obecny Sejm jest ośrodkiem wybitnie konstruktywnym i łączy wszystkie ugrupowania polityczne w twórczym wysiłku dla odbudowy w pełni życia gospodarczego i dobrobytu. zakończył Ob. Gronkiewicz swoje przemówienie. Zebrani nagrodzili oba przemówienia oklaskami, po-

czym nastąpiła dyskusja. Stawiając na prelegentom różnego rodzaju pytania, odnośnie zasięgu amnestii, współpracy z innymi klubami poselskimi, zachowania się w Sejmie grupy opozycyjnej Polskiego Stronnictwa Ludowego, najbliższych prac komisji sejmowych i wiele innych.

W odpowiedzi przemawiali obydwaj posłowie, wyjaśniając wszystkie sprawy oraz poważnie argumentując, w wypadkach, gdy tego istniała potrzeba. Dalsza część zebrania poświęconą była sprawom wewnątrzpartijnym Okręgowego Komitetu Polskiej Partii Socjalistycznej. Odnośnie przemówienia wygłosił Ob. Starosta Kaźmierczak i poseł Gronkiewicz. W toku obrad omówiono zamierzenia na najbliższą przyszłość i wydano odpowiednie instrukcje. Zebranie zakończono odpiewaniem „Czerwonego Szlaku”.

Wycofanie z obiegu znaczków z nadrukiem: Sejm Ustawodawczy

Wprowadzony do obiegu z dnem 4 lutego 1947 r. — w związku z I-szą Sesją Sejmu znaczki pocztowe wartości 3 plus 7 zł z nadrukiem „Sejm Ustawodawczy 19. I. 1947 r.”, zostanie wycofany z dniem 28 lutego 1947 r.

Było to lat temu trzy

Jak zarządziliśmy ewakuację Niemców z Częstochowy?

Zaczęło się właściwie od starej fotografii. Na fotografii był chłopiec w szkolnym mundurze z bardzo jowalną miną, za nim niedźwiedź, oczywiście w klatce, ale pięknie pozuje przez kraty zresztą fotogeniczny, może nie mniej fotogeniczny, jak ten niedźwiedź z warszawskiego Zoo, który tyle radości dawał dzieciom w syrenim grodzie. Były też na tym zdjęciu wiosenne drzewa, a wszystko miało dziwną poświatę, może sentymentalną trochę i barwę wspomnień. Bo właściwie ów niedźwiedź i te drzewa wiosenne żyły już tylko na tej poświacie fotografii. Duch niedźwiedzia przechadzał się od trzech lat, wolny, w borach Wielkiego Manitou: po ogrodzie szkolnym, którego wspominki malowały wiosenne drzewa niewiele też zostało, dowiedzieliśmy się też z opowiadania „Szarego”, że i jelenia, tego sławnego częstochowskiego jelenia z ogródka szkolnego skopano żezarł, a i orzeł uciekał z klatki w ogródku w czysty błękit nieba.

Był wtedy maj 1943 roku, dzwiny warszawski maj: miasto leżało skrwawione, a czujne, dęptane a niechlone otrzymujące nieustanne ciosy z rąk okupanta zadające je w najczulsze błoty nerwów wciąż pełne życia, go-

towe, jak ptak rozpocząć wolne życie na czystym błękitcie. Warszawa tych dni, to jak pień poległych organów, ich melodia najgłębsza, tragiczna, pełna patosu, a w godzinach wiosennych ożywająca nagle radosnymi nutami nieustannego zmartwychwstania.

Były dwie Warszawy za tych dni: jedna patetyczna na miarę oratorium, druga była Warszawa piosenki niefrasobliwej, w niej żył nieśmiertelny duch przekory; wczesny bunt, okrzyk wolnych ludzi, których za wszelką cenę chciał podeptać i zakuć w kajdany okupant hitlerowski. Po tej Warszawie została piosenka:

Siekiera motyka, bimbier, szklanka

W nocy alarm, w dzień łapanka..

Przeszła ta piosenka na oba brzegi Wisły i popłynęła z wodą od Krakowa do Gdańska. Nuciła ją stara Warszawa, orłowska cieniście zauki, pamiętająca króla Stasia, wielkie dni Maja i listopada warszawskie, nuciła ją Ochota, i Praga Kilińskiego i Bródno wchowskie. Słuchaliśmy tej piosenki, pochyleni nad szkolnymi podręcznikami i fotografiami, ale kiedy zalany w groszek śpiewak zaczął za oknem nieśmiało śmętnym głosem zawodzić:

Dnia pierwszego września, roku pamiętnego,

Wróg napadł na Polskę z kraju polskiego.

Miasta poburzone, domy popalone,

Gdzie się mają schronić ludzie poranione?..

„Szarego” szlag trafił i zawołał przez otwarte okno do śpiewaka:

— Te. Kiepuru, przymknij się!

„Kiepuru” przerwał, ale wrodzony widocznia talent oratorski kazał mu z miejsca replikować:

— Sam się pan przymknij — zawołał.

I tak od słowa do słowa zrobiła się awantura na sto dwa. „Kiepuru” namoczone był, jak to mówią do suchej nitki i wysłrzyliło go dotknąć, a tryasko bimbrem na trzy milo: Zaczął płakać, że jego produkcja nie znajduje zrozumienia i powiedział nam parę słów wazklich.. kwestionując, jak to mówią, mamusę do trzeciego pokolenia, aż ruszyło nawet Edza, chłopca cichego serea Śpiewakowi przyszedł z odsieczą jakiś zbłąkany drugi śpiewak i krolla się grubsza historia, tym gróźniejsza, że wszyscy byliśmy obladowani bibułą w pobliżu kręcił się zandarmi. Musieliśmy załagodzić konflikt śpiewaczy ewiarłką bimbrow, po czym śpiewacy stali się naszymi sąsiadkami, a następną ewiarłką przepieczętowało się braterswo dogonne. Niemniej musieliśmy pryskać, bo zro-

bił się szum i kibice również zaczęli domagać się swojej porcji.

Po tym rozmawialiśmy jeszcze, jakby tak przez morza.. do słonecznych krań, gdyby tak mieć skrzydła, ale kiedy przyszło do konkretnych rozważań na tematy zielonej granicy, którądy, a gdzie okazało się, że Edza uważa wciąż Aar za prawy dopływ Mississippi, jak za czasów naszej świetnej młodości kiedy to jak jeden mąż (ci z ostatnich ławek) mieliśmy z geografii dwie, tak uiał, co nie przeszkadzało bynajmniej, że kochaliśmy się wszyscy w „Jadzi”, czarującej parli od geografii.. Ale geografia przydała się dopiero w akcji — w 1942 była pożyteczna, a w 1943..

Na koncie komendy częstochowskiej PZW w 1943 roku były już poważne efektywa, jak mówią buchallery. „Janek Czarny”. Wtór i Marek strzeley wyborowi, słyneli w samej stolicy, a drużyna kadrowa pracująca na śleci Enu, należała do najbardziej doświadczonych i bojowych składów warszawskiego ośrodka dyspozycyjnego. „Akcja N” to była akcja epopeal.

W ramach „wielkiej dywersji” dotarła nie tylko na tereny frontu wschodniego i wglab Rzeczy, ale pracowała ręką w rękę z sieclami duńskimi, holenderskimi, francuskimi. To nieznana jeszcze szerzej i nieodkryta karta polskiego ruchu oporu.

„Akcja N” związana jest z Częstochową tak samo, jak bardzo przyje-

mne „odprawy führerów”, no i wreszcie ta ewakuacja Niemców z podjasnogórskiego gradu. Już w maju 1943 roku projekt jej był przepracowany na sto dwa.

Realizacja napotykała na szereg trudności: brak było niemieckich czołonek afiszowych, na miejscu w Częstochowie organizacja nie dysponowała odpowiednią drukarnią, a moment psychologiczny, najistotniejszy w tym całym pomysłe wiązał się z rozwojem sytuacji na froncie wschodnim. „Sobiesław” i „Jawor” pragnęli za wszelką cenę, aby ten „ewakuacyjny” pomysł zrealizować własnymi środkami w Częstochowie. Bo to i śleć była gotowa, pracująca bezczernow, no i przyjemnie byłoby pokazać znowu stolicy, że nie świecił garnki lepi.. Projekt „Sobiesława” i „Jawora” był od początku jasny. Należało mieć gotowe afisze w języku niemieckim i w odpowiednim momencie rozplakotować je na mieście i w powiecie, jak gdyby nigdy nie. Ale czołonki niemieckie, to już była siła wyższa. Zadała drukarni miejscowych takim składem nie dysponowała. Trzeba było z projektem wędrować do Warszawy.

„Leszek”, komendant główny Polskiego Związku Wolności (jedna z najbardziej niezapomnianych postaci polskiego ruchu oporu d. p. Antoni Szadkowski — ręką w powstaniu) przyjął projekt bardzo serdecznie.

c. d. m.

Kronika miejscowa

Młodzieżowy wieczór dyskusyjny

Dnia 27 lutego 1947 r. (czwartek) o godz. 18-tej w sali konferencyjnej OM. TUR przy ul. Kopernika 6 odbył się pierwszy wieczór dyskusyjny z cyklu „Historia ustroju społecznych”, na którym zreferowały i przedyskutowały zostanie ustroj gminy pierwotnej.

Na wieczór ten zapraszamy całą młodzież Częstochowy.

Komunikat Zw. Uczest. Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację

Zarząd Związku Uczestników Walki Zbrojnej w Częstochowie zawiadamia kształcącą się młodzież partyzanta, jak również dzieci podopiecznych Związku, że w dniu 28 lutego 1947 r. o godz. 16-ej odbędzie się zebranie w lokalu Związku Al. Wolności 10.

Stawienie obowiązków, sprawy b. pilne.

Rejestracja dzieci wywiezionych do Niemiec

Rodzice dzieci wywiezionych do Niemiec winni rejestrować się w najbliższych oddziałach Czerwonego Krzyża podając, jak najwięcej szczegółów, ułatwiających odzyskanie zaginionych dzieci. Rejestrować wywiezione dzieci mogą nie tylko rodzice, lecz i krewni, a nawet osoby zupełnie obce, którym znane są fakty, związane z wywiezieniem dzieci do Niemiec. Rejestracja prowadzona jest w związku z akcją poszukiwania przez UNRRA i PCK zaginionych dzieci.

Nowe znaczki pocztowe

W związku z odbywającymi się w Zakopanem Mistrzostwami Narciarskimi Polski, Min. Poczty i Tel. wprowadziło do obiegu z dniem 21 lutego br., na okres do dnia 21 marca br. specjalny znaczek pocztowy wartości 5 zł. plus 15 zł. dopłaty na rzecz Polskiego Związku Narciarskiego w Krakowie. Znaczek ten jest przedrukem znaczka wartości 25 gr. z godłem Państwa, wycofanego z obiegu 31 grudnia 1944 r. Nadruki na znaczku: u góry „5 plus 15 zł.” i pośrodku XXII Mistrzostwa Narciarskie Polski 1947 r.

Ofiary na sztandar OMTUR

Na wezwanie ob. dyr. Proskurowskiego ob. k'er gosp. Zając Stanisław wpłacił 200 i powołuje ob. ob. k'er. Jakubowski Edmund, k'er. wyd. 4-edczego Placzkiewicz Stanisław,

Pieca Stefana k'er. I Kom'sariatu MO. Na wezwanie ob. Trabskiego ob. Kuśmierz wpłacił 500 i powołuje ob. ob. Altmann Janka, Gutman J. Krauzego Józefa, Sztajnica Eliasza. Zompera L. Brapbarta, Glattera J. Dreslera, Sz. Gelbera, Sz. i Rykmana A.

Jeszcze jeden głos potępienia zbrodni poznańskiej

Międzyorganizacyjna Komisja Porozumiewawcza Organizacji Młodzieżowych w Częstochowie

nadesłała nam rezolucję poniższej treści:

Rezolucja

Zabrani na konferencji Komisji Porozumiewawczej Organizacji Młodzieżowych w dniu 20 lutego 1947 r. w Częstochowie, potępiamy Jednocześnie bestialski mord dokonany przez uczniów i członków ZHP na Instruktorze ZWM kol. Janie Stachowiaku w Poznaniu.

Komitet Miejski i Powiatowy O. M. TUR.
(—) A. Kohn
Powiatowy Komitet Demokratyzacji „Wici”
(—) St. Nowak
Częst. Hufiec Żeński ZHP
(—) Z. Cymermanówna

Młodzież zorganizowana powiatu i miasta Częstochowy w odpowiedzi bandom podziemnym postanawia na polu szczerej współpracy walczyć o duszę młodzieży polskiej, dając jednocześnie do jej jednolitego frontu.

Zarząd Miejski i Pow. ZWM
(—) Szczepańska

Częst. Hufiec Męski ZHP
Podpis nieczytelny

Zarząd Miejski Związku Młodzieży Demokratycznej
Podpis nieczytelny

Danina Narodowa

na terenie Województwa Kieleckiego

Rzucane poniżej cyfry świadczą dobitnie, z jak wielkim zrozumieniem spotkała się Danina Narodowa w społeczeństwie Województwa Kieleckiego z jednej strony, oraz pełne zrozumienie korzyści płynących z bonifikat dla wpłacających do dnia 15 stycznia 1947, z drugiej strony.

Młody nasz handel prywatny, na zasadzie podatku obrotowego na zasadach ogólnych wpłacił 76 proc. należnych sum, Miejskie Urzędy Skarbowe w dniu 15 stycznia notowały: Radom 94 proc., Częstochowa 1 i 2 średnia 92 proc., Kielce 80 proc., Ostrowiec 83 proc. wpłat sum należnych. Pięknym wynikiem biorąc pod uwagę niejednokrotnie brak zrozumienia i istoty bonifikat i korzyści z nich płynących — może poszczycić się nasza wieś wpłacając ogólnie 60 proc. należnych kwot. Gorzej przedsta-

wiały się wpłaty dokonane przez właścicieli nieruchomości, bo tylko 45 proc. Rolnictwo — na 253 653 podatników wpłaciło 163,298 kwotę 87,473.000 zł. Właściciele nieruchomości — na 46 000 podatników wpłaciło 30 011 kwotę 12,726.000 zł. Sektor Państwowy 114 przedsiębiorstw wpłaciło 99,293 000 zł. Sektor prywatny 18 267 podatników uściło 148 681.000 zł. Pracownicy umysłowi i fizyczni wpłacili 14 662 000 z tym, że ostatnia rata przy poborach wypłacanych z dołu została wpłacona, dnia 1 marca. Inne osoby fizyczne mające zarobki z innych źródeł i nie objęte poprzednimi grupami uściło 2,780 000 zł. Dobrowolnie wpłaty (młodzież szkolna i inne) 725 000 zł.

Jak nas informują wobec opieszalych zostaną zastosowane surowe rygory. (Pe)

Z siekierami na dziki

W lasach obok miejscowości Czasta chowa, pow. zawierciański, gm. Zarki żyje ocalałe stado dzików chronione przez nadleśnictwo. Nieświado ma ludność wiejska wyrządza niepowetowane straty w zwierzęstwie niszcząc rzadko spotykane dzikie w Polsce gatunki zwierząt. Trzej mieszkańcy Czastochowy postanowili zaopatrzyć się w zapas dziczyzny i w tym celu sporządzili pułapkę. Onegdaj udali się do zastawionej przez siebie pułapki, mając pod zwierzchnim ubraniem ukryte siekiery, a dla upokorzenia właściciela celu swej wędrowki zabrali wędra na wodę źródłaną. Przybywszy do lasu zauważyli w pułapce potężnych rozmiarów dzika, którego doбили siekierami, mięso pościłowali i w wędrach dostarczyli do swych mieszkań. Niestety trudny posył na marne, nawet łowcy nie zakosztowali pieczeni z dzika. Po śladach przybył do ich mieszkań gajowi w asyście funkcjonariuszy M. O. i zatrzymali mięso oraz niefortunną młotówkę którym okazał się Antoni Roskon Piotr Stepień, i Józef Szczepańczyk. Zamiat smokowej pieczeni, będą musieli zakosztować czarnego chleba.

Kijem zabił swego brata

Nowak Teofil — mieszkaniec wsi, Rudniki, pow. częstochowski, lubił „zaglądać do kieliszka” i zgodnie ze zwykłymi nawykami przybył do mieszkania swego brata Władysława w Rudnikach, z którym wszczął sprzeczkę, a następnie bójkę. W trakcie bijatyki Władysław Nowak uderzył swego brata kijem od motyczki tak silnie, że ten wkrótce zmarł. Dochodzenie jest prowadzone przez Prokuraturę Sądu Okręgowego w Częstochowie.

Sport

Nadzwyczajne Walne Zebranie Victorii

Dzisiaj w czwartek 27 bm. o godzinie 18-tej w pierwszym, zaś o godz. 18.30 w drugim terminie odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zebranie członków KOS Victorii 1922, na którym rozstrzygnięta będzie kwestia dalszego charakteru klubu.

JÓZEF MARUSARZ MISTRZEM KOMBINACJI ALPEJSKIEJ

Zakopane. W trzecim dniu mistrzostw narciarskich Polski rozegrany został slalom do kombinacji alpejskiej. W kategorii pań wygrała Schille przed Kwapieniówną, w kategorii panów Józef Marusarz przed Ciapłak'em Gąsienicą, Pawlicą, Dziedzicem i Kulą. Dzięki temu zwycięstwu Marusarz zdobył tytuł mistrza w kombinacji alpejskiej; wicemistrzem został Ciapłak — Gąsienica, Dziedzic uplasował się na czwartym miejscu, Kula na piątym. Podczas slalomu panowały fatalne warunki atmosferyczne.

Liga powstanie

W uzupełnieniu naszej notatki o Walnym Zebraniu PZPN podajemy, iż w wyniku dyskusji na temat zawodowstwa postanowiono kwestię tę odroczyć, natomiast Walne Zebranie wyposażyło się ostatecznie za utworzeniem klasy (ligi) państwowej. Dano też satysfakcję Polonii bytomskiej, za liczącą ją jako trzecią drużynę słaską uprawnioną do rozgrywek o wejście do ligi.

Rzeczą znaną jest, iż przeciwko klasie państwowej głosowali m. in. delegaci Częstochowskiego Okręgu.

Na szczęście Polska nie pozostanie jedynym z większych państw europejskich nie posiadającym ogólnokrajowej klasy; posiadają ją, jak wiadomo nasi sąsiedzi — Związek Radziecki, Czechosłowacja, a dalej Austria, Węgry, nawet Rumunia.

Komunikat

Aeroklubu Częstochowskiego

Zarząd A. C. zawiadamia, że z początkiem marca rozpocznie się teoretyczny kurs szybowcowy przygotowujący kandydatów do szkolenia w pilotażu szybowcowym. Zgłoszenia przyjmują oraz udziela informacji Sekretariat Aeroklubu w poniedziałki, środy i piątki od 18 — 20 g. Adres Aeroklubu: ul. Ochotników Wojennych 46 (obok parku) tel. 18-24. Praktyczne wyszkolenie w pilotażu szybowcowym przeprowadzać będzie Ośrodek Szkol-

Na co skarżą się

nasi czytelnicy?

Usunąć mur dzielący

ul. Piotrkowską od Al. Wolności

Już kilkakrotnie była omawiana przez różne instytucje i związki sprawa uruchomienia dla ruchu kołowego i pieszego zamurowanego przejazdu kolejowego przy ul. Piłsudskiego dzielącego ulicę Piotrkowską i Al. Wolności.

Jak dotychczas sprawa ta stoi na martwym punkcie i nadal ludność częstochowska zmuszona jest okazywać kilka ulic, aby dostać się do domów położonych w tych okolicach.

Jest to wielkim utrudnieniem dla ludności pracującej, która musi wychodzić do pracy znacznie wcześniej, aby zdążyć do fabryk lub biur i dla przemysłu, który nakłada sporo drogi dla wysyłki lub odbioru towarów przesyłanych koleją.

Dziwne jest i niezrozumiałe, że nasze władze miejskie i kolejowe, po dwóch latach nie usunęły jeszcze tej pamiętki okupacyjnej. Szczególnie jeżeli weźmiemy pod uwagę, że Niemcy zamykając ten przejazd najprawdopodobniej nie kierowali się tyle względami natury technicznej ile politycznej.

Zależało im bowiem na zabezpieczeniu dworca przed ewentualnymi atakami na umożliwienie nam ucieczki podczas tak częstych obław i łapanek.

Opieszalskość w tej sprawie jest krzywdą wobec ludności oraz utrudnieniem dla naszego życia gospodarczego; dlatego powinna ulec szybkiej zmianie, aby i pod tym względem unormować nasze życie.

M. W.

ny Szybownictwa Ososa w Częstochowie,

SUKCES BIEGACZY RADZIECKICH W PARYŻU

W Paryżu odbył się doroczny tradycyjny bieg na przełaj o nagrodę dziennika „Humanité”. W biegu tym, rozgrywanym w konkurencji męskiej i żeńskiej, startowali m. in. oprócz najlepszych biegaczy Francji również zawodnicy Finlandii, Węgier, Jugosławii, Szwajcarii i Związku Radzieckiego. Biegacze radzieccy odnieśli ogromny sukces zajmując czołowe miejsca, a mianowicie: w konkurencji męskiej w pierwszej piątce było 4-ch zawodników ZSRR, a w konkurencji żeńskiej grupa przybyłych do Paryża 7-miu zawodników zajęła 7 pierwszych miejsc.

Bieg ten wywalał w Paryżu ogromne zainteresowanie. Mężczyźni musieli przebiec 11.600 metrów, a kobiety — 2.500 metrów. Ogółem startowało w obu konkurencjach około 5000 zawodników.

Wyniki biegu: mężczyźni: 1) Puga-szewski (ZSRR) — 42.06, 2) Przewalski (ZSRR) — 42.11, 3) Stefanov (Jugosławia), 4) Pulew (ZSRR), 5) Kazancev (ZSRR), 6) Gaillot (Francja), 7) Al'x (Francja).

Kobiety: 1) Zajcewa (ZSRR) — 9:13 W roku ubiegłym w konkurencji męskiej zwyciężył Francuz Pujazon, a w konkurencji kobiecej również Zajcewa.

KATASTROFA NA BÓISKU

Nowy Jork. — Podczas meczu koszykówki, urządnego przez uniwersytet w Gieldhouse Beachers Bracke w pobliżu Lafayette w stanie Indiana załamała się część odkrytych trybun dla publiczności, na których znajdowało się około 4 500 osób. Jak wynika z pierwszych otrzymanych wiadomości 1 osoba poniosła śmierć, a do jednego szpitala przywieziono 100 rannych.

Liczba poszkodowanych nie została jeszcze dokładnie ustalona.

ERRATA

W notatce o występach drużyny koszykówki CKS-u w Łodzi korektor przeoczył wynik z YMCA, pozostawiając go 2:53, gdy powinno być 28:53, co niniejszym prostujemy.

Podziękowanie

Zarząd Aeroklubu Częstochowy składa serdeczne podziękowanie Kierownictwu Polskiej YMCA, Zarządowi Częstochowskiego Okręgowego Związku Bokserskiego oraz firmie Z. Gospodaek za wypożyczenie sprzętu na cele imprezy zorganizowanej w dniu 15 lutego br.

Lody kruszeją...

Ludność powiatu częstochowskiego przygotowała się do akcji przeciwpowodziowej

Sroga zima, jaką przeżywamy obecnie, przysporzyła i przysparza na całym niemal świecie olbrzymich strat, wynikłych skutkiem katastrofalnych opadów śnieżnych i mrozów. Wiemy, jak z tego powodu cierpią inni, jak fala mrozów skomplikowała życie i tak niezbyt łatwe po niszczącej sześciolatej wojnie.

Długotrwała śnieżnica zasypała wszystkie drogi w pow. częstochowskim. Zadymki spowodowały zasy, które w niektórych miejscach dochodzą do 4 m., a dwumetrowe staniają częste zjawisko i ciągną się na przestrzeni do 4 km. Utrudniło to w znacznym stopniu komunikację, a nawet istniała obawa, że ją całkowicie zahamuje. Przy pomocy ludności wiejskiej oczyszczono najważniejsze szlaki przelotowe, Częstochowa uzyskała połączenie z Warszawą i Katowicami. Usunięto zasy także na szosie prowadzącej do Herb. Wszystkie inne drogi są częściowo lub całkowicie zasypane. Nie znaczy to, że prac oczyszczających zaniedbano. Przeciwnie ludność stanęła na wysokości zadania, pracowała systemem szarwarkowym, usuwając śnieg. Niestety praca ta z reguły szła na marne. Silny wiatr niosł z pobliskich pól coraz to nowe ilości sypkiego śniegu, zasypując

świeżo oczyszczone odcinki dróg. Normalnie po dwóch godzinach nie było już śladu pracy ludzkiej, śnieg zasypał drogę na nowo. Dwudniowa trwająca w ubiegłym tygodniu odwilż, a następnie powrotne fale zimna i śniegu spowodowały tworzenie się pewnego rodzaju „gór lodowych”, które usunąć można rąbając oskardem. Zadanie to praktycznie biorąc jest niewykonalne. Wysiłki celem oczyszczenia dróg są czynione bez przerwy, jednak z małym rezultatem. Musimy czekać na potężnego sprzymierzeńca... promienie wiosennego słońca, które są w stanie pokonać śniegi i lody. Spodziewamy się, że lada dzień zabliznie słońce i pokona zime, ale z drugiej strony, zagraża nam nowe niebezpieczeństwo, a mianowicie, powódź wiosenna, której rozmiary i samo istnienie zależy od operacji słońca. Najgroźniejsze są przepływające przez teren naszego powiatu rzeki Warta i Liswarta. Grubość pokrywającej je pokrywy lodowej wynosi 60 centymetrów. Woda płynie pod lodem, co w znacznym stopniu zmniejsza niebezpieczeństwo powodzi. Lody kruszeją i lada dzień powinna ruszyć kora. Stanowi to niebezpieczeństwo dla mostów, szczególnie zagrożony jest most na rzece Warcie w miejscowości Bugaj oraz mosty na Liswarcie

w Krzepicach, Popowie i Starokrzepicach. Mogą przejściowo wylać rzeki ale to nie będzie zbyt groźne.

Nad bezpieczeństwem ludności czuwa Obywatelski Komitet Przeciwpowodziowy, na czele z Ob. Starostą Kaźmierczakiem. Zrobiło już wiele, oczyszczono w pierwszym rzędzie mosty z lodu. Pomocni w tym byli wielo minierzy, przydzieleni do dyspozycji Komitetu przez Zjednoczenie Kopalni Rudy Żelaznej, którzy przy pomocy materiałów wybuchowych zniszczyli pokrywy lodową w miejscach najbardziej niebezpiecznych. Współuczestniczą w akcji Ochotnicze Straże Pożarne. Zainteresowane społeczeństwo, które wydawnie pomaga, gromadząc łodzie, bosaki, łomy i wszelkiego rodzaju sprzęt pomocniczy. Zapewniona jest pomoc Milicji i Wojska, pomagając w razie potrzeby będą także „Ormowy”. Całkowicie akcji kierować będzie Starosta i Wydział Drogowy Wędring zapewnień fachowców poważniejsze niebezpieczeństwo powodzi w powiecie częstochowskim nie istnieje, ale przygotowanym trzeba być i czuwać. Wierzymy w zapewnienie, a z drugiej strony kto wie, jakie niespodzianki szykuje nam przyroda. Lepiej bądźmy przygotowani na najgorsze.

Zaoszczędzony węgiel — to nowe warsztaty pracy

Na przedwiośniu

Znana jest bajka o niedźwiedziu, który chce zabić muchę, siedzącą na czole śpiącego przyjaciela, rzucił w nią głazem i zmiął ją wraz z muchą i głowę śpiącego.

Sens tej zawsze aktualnej bajki przypomina w pewnym stopniu obecne oczyszczanie chodników z nagromadzonego śniegu i lodu w naszym mieście. Odbija się ta, ze wszech miar konieczna i pożyteczna czynność, przy pomocy różnego rodzaju narzędzi, jak: drągi żelazne, siekiery, siekiarki, tasaki, siekacze i łopaty. Pod ciosami tych narzędzi pryska lód i nie tylko lód. O ile zeskrobywanie śniegu łopatą nie czyni szkody chodnikom, o tyle wszelkiego rodzaju rabanie, szczególnie narzędziami ostrymi oraz ciężkimi, kaleczy je dotkliwie lub nawet rozbija niektóre płyty. — Praktyczny, lecz bardziej kosztowny sposób usuwania lodu z

chodników, to posypywanie go solą, pod wpływem której kruszeje a później daje się łatwo zebrać łopatą.

Oczywiście wszystko zależy od środków i wykonawców. Najpiękniej pomyślana rzecz może w wadliwym wykonaniu stać się szkodliwą.

Częstochowa na niektórych ulicach śródmieścia posiada piękne chodniki na miarę wielkomiejską. Lecz ta sama Częstochowa obchodzi się z tymi chodnikami po barbarzyńsku. Szoferzy, ludzie niefrasobliwi, z ładunkiem węgla czy innymi ciężarami, wjeżdżają z brawurą autami na chodniki, a że się przy tym płyty połamia, to ich nie obchodzi. Nie gdzie indziej tylko w naszym kraju powstało powiedzonko: Wolno w Polsce jak kto chce. Szoferom sekundują woźnice, rozwożący różne ciężary. Od czasu do czasu, szczególnie w lecie, odbywają się różne uroczystości i zachodzi potrzeba ustawienia w pewnych miejscach dekoracji, masztów itp. Najspokojniej wyjmują się poszczególnie płyty z chodników i zakopuje w tych miejscach maszt, a po usunięciu ich pozostają szpetne ślady. Dla ogrodzenia spalonych domów (np. róg Alei i ul. Dąbrowskiego) wyłamuje się z chodnika wiele płyt, jakby ta rzecz nie dała się uskutecznić w inny, mniej szkodliwy sposób. Również rozkopywanie chodników przy robotach kanalizacyjnych pozostawia często aż nazbyt widoczne ślady. Może trochę więcej nadzoru coś by tutaj pomogło. W każdym razie trudno nas posadzić o cnotę poszanowania dobra publicznego. Ktoś powiedział, że pierwszym krokiem do odbudowy jest zachowanie w dobrym stanie tego, co ocalało z zawieruchy wojennej. Dotyczy to nie tylko chodników, ale także domów oraz innych budynków i urządzeń.

Dobrowit.

Diżury aptek

W tygodniu od dn. 24 lutego do dn. 2 marca diżurują następujące apteki: Sukc. P. Kozerskiego — II Aleja 26, Otrębskiego — ul. Wieluńska nr 18, oraz Rupprechta — ul. Narutowicza nr 170 tylko od godz. 8 — 19.

Inflacja stowarzyszeń

W ostatnich czasach jesteśmy świadkami nader szkodliwego zjawiska jakim jest nieustanne powstawanie nowych instytucji i stowarzyszeń, o celach często bardzo pożytecznych i wzniosłych, które nie umieją jednak wywiązywać się należycie z przyjętych na siebie obowiązków. Ta tendencja prowadząca do niebezpiecznej inflacji stowarzyszeń daje się zauważyć we wszystkich prawie dziedzinach życia zarówno społecznego jak kulturalnego czy naukowego. Jak grzyby po deszczu mnożą się przeróżne centralne i lokalne stowarzyszenia z których większa część nie może się wykazać nczym prócz dobrych zamiarów. Choć niejednokrotnie na czele tych stowarzyszeń stają ludzie o znanych i szanowanych nazwiskach, to jednakże obarczeni innymi obowiązkami nie zawsze mogą gwarantować że właściwie wykonawcy potrafią należycie rozwinąć owocną działalność.

Ministerstwo Administracji Publicznej w trosce o uzdrowienie stosunków panujących na tym odcinku zorganizowało konferencję prasową, aby za pośrednictwem prasy ostrzec społeczeństwo przed anomaliami w tej dziedzinie. Jaskrawym przykładem takiego nczym niepojętego rozpędu i nieprzemysłowej inicjatywy jest Kraków, gdzie w ciągu niespełna tygodnia zorganizowało się sześć różnorodnych instytucji o charakterze charytatywnym. Wszystkie one bez wzajemnego porozumienia nadesłały do Min. Adm. Publ. swe statuty ubiegając się o ich zatwierdzenie. Szkodliwość takiego rozbicia jest oczywista. Opieka nad dzieckiem, którą właśnie postanowiły się zająć owe zamierzone stowarzyszenia, wymaga w pierwszym rzędzie ścisłej współpracy co wpływa dodatnio zarówno na właściwe rozplanowanie budżetu jak i na sprawność organizacyjną. W tej chwili opiekę taką sprawują w pierwszym rzędzie kuratoria następnie RTPD, Samopomoc Chłopska i PCK, oraz znaczna ilość stowarzyszeń mających już na tym odcinku doświadczenie i pewne tradycje. Inicjatywa opiekuńcza jest bardzo pożyteczna i świadczy o dużym wyrobie społecznym, lecz aby była skuteczna powinna iść po linii współpracy i jednoczenia się. Koncentracja opieki jest konieczna i jest gwarancją konkretnych osiągnięć. Nie ma naturalnie mo

wy o hamowaniu inicjatywy, ale trzeba ją dla dobra celu dla którego zrzeszona grupa społeczna chce pracować, włożyć w pewne przemysłane ramy organizacyjne. Wiele towarzystw rozpoczyna swą działalność od żarliwego propagowania swych postulatów i werbowania zarówno członków jak i subwencji a dzieje się to bez porozumienia z Min. Adm. Publ., które musi w pierwszym rzędzie zatwierdzić statut i program stowarzyszenia.

Ostatnio miało miejsce nieporozumienie, które jest gwałtownym sygnałem, że czas najwyższy skończyć z rozdrobnieniem i rozprasaniem — była to sprawa Towarzystwa Burs i Stypendiów. Powstało ono bez porozumienia z Ministerstwem i rozklamowało się szybko, działając właściwie nielegalnie. Działalność jego przy tym ograniczała się tylko do strony organizacji wewnętrznej nie przejawiając żadnych konkretnych osiągnięć na terenie na którym miało pracować. Sprawa opieki nad młodzieżą akademicką nie jest sprawą nową i nie leży jakby to należało sądzić z wypowiedzi TBS, odlegiem. Na terenie wszystkich miast i miasteczek, miejscowe społeczeństwa opiekują się nader wydatnie swą młodzieżą a rezultaty ich prac są bardzo poważne i konkretne. Sprawą tą zajmują się też partie i organizacje młodzieżowe, przy poparciu Ministerstwa oświaty.

W społeczeństwie polskim jest zdrowy i celowy pęd w kierunku zorganizowanej działalności na polu opieki, nauki czy i w innych dziedzinach życia, nie można tego marnować, lecz trzeba przed przystąpieniem do stowarzyszenia pomyśleć to i dowiedzieć się na jakich zasadach ono jest oparte i czy działalność jego jest zatwierdzona przez władze centralne.

Z życia kulturalnego

Odczyt o Śląsku w Klubie Literackim

Dziś w czwartek 27. II r. b. o godz. 19 w sali Biblioteki Miejskiej odbędzie się odczyt profesora A. Ferensa p. t. „Rola Śląska w dziejach Polski i Słowiańszczyzny”.

Bilety wejścia codziennie od godz. 10 do 12 i od 16 do 19 w Bibliotece Miejskiej Al. N. M. P. 22, I piętro.

TEATR WIELKI

„PRZYJACIEL NADEJDZIE WIECZOREM”

Dziś, w czwartek, 27 bm. o 7 rano w dni następne o godz. 19.15 rewiacyjna sztuka w 3 aktach Compagnie'a i Noe'go p. t. „Przyjaciel nadejdzie wieczorem”... Inscenizacja i reżyseria Artura Kwiatkowskiego. Oprawa sceniczna Wł. Wagnera. W rolach głównych: Pacholiska, Kwiatkowski, Płonski i Szymkowski.

W próbach: „Cień” sztuka w 3 aktach Dario Nicodemi'ego w reżyserii i udziale Artura Kwiatkowskiego.

TEATR KAMERALNY

„DAR PORANKA”

Dziś, w czwartek 27 bm. oraz w dni następne o godz. 19.15 komedia w 3 aktach G. Forzani w przekładzie Zofii Jachimek p. t. „Dar poranka”. W rolach głównych Danuta Korolewicz i Wacław Sebor. Oprawa sceniczna Wł. Wagnera. Reżyseria Wł. Seihora.

„Kadna historia”

Najbliższą premierą będzie komedia w 3 aktach Callavetta i Flersa pod nowym tytułem. Próby pod kierunkiem reżyserkim i z udziałem Tadeusza Krotke w pełnym toku.

Kasa Teatrów czynna od godz. 10-ej do 13-ej i od 15-ej do rozpoczęcia przedstawień. Tel. kasy 21-61.

I program kin

Kino „Bałtyk” wyświetla dwa filmy „Tryumf młodości” i drugi „Koncert na ekranie”. Nadprogram Polska Kronika Filmowa Nr 3/47.

Dla młodzieży dozwolone od lat 8 miu Kino „Wolność” — Film pod tytułem „Bez posagu”. Nadprogram Polska Kronika Filmowa Nr 7. Początki seansów 15.30, 17.30, 19.30.

Kino „Polonia” od dnia 21 lutego 1947 roku wyświetla film p. t. Berlin oraz dodatki: „Czerwona kokoszka” kreskówka w kolorach i Polska Kronika Filmowa. Początek seansów: w dni powszednie o godz. 16, 18 i 20, w niedziele święta od godz. 14.

Program rozgłośni polskich

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

Piątek
6.00 Sygnał czasu. 6.05 Dziennik poranny. 6.20 Gimnastyka Poranna. 6.30 Muzyka poranna 6.57 Sygnał czasu. 7.05 Muzyka 7.15 Wiad. poranne i przegląd prasy społecznej. 7.35 Program na dzień bież. 7.40 Koncert poranny. 8.30 Informacje ogólnopolskie. 8.40 Skrzynka P. C. K. 8.50 — 11.57 Przerwa. 12.00 Sygnał czasu. 12.05 Aud. dla świetlic robotniczych 12.35 Gościniec — Sonata op. 10. 12.55 „10 minut pojezi” 13.05 Audycja rozrywkowa 14.00 — 15.00 Przerwa. 15.00 „Królowa Kinga” słuchow. dla dzieci starszych. 15.25 „Przy głosniku” w opr. Stanisława Smoleńskiego. 15.30 Pozadanka sportowa. 15.40 Arle i pies. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.30 Aud. dla chorych 16.45 Głos młodych. 16.55 Audycja dla młodzieży „Stefania Semolowska”. 17.05 „U naszych przyjaciół” — aud. słowno-muzyczna. 17.25 „Srebra przed mikrofonem” 17.55 Z życia kulturalnego 18.00 Audycja wojskowa. 18.07 Muzyka. 18.30 Poradnik jeźdźcy 18.45 Muzyka. 19.15 Felieton Stefani Grodzkiej. 19.35 Transmisja koncertu symfonicznego z sali Państwowej Filharmonii w Krakowie. 21.45 Rad. Uniw. Lud. 22.00 Kwadrans prozy „Popioły” Stef. Żeromskiego. 22.15 Program na jutro 22.25 Aud. rozrywkowa. 22.30 Aud. literacka Wiersze Stefana J. Leśca. 23.10 Ostatnie wiad. dziennika. 23.30 Muzyka taneczna 23.55 Streszczenie wiadomości 24.01 Hymn.

Nowy numer „Odrodzenia”

Nowy (8) numer „Odrodzenia” otwiera interpelację w sprawie wydania narodowego dzieła Mickiewicza (wywiad St. Papée z redaktorem wydania cejmowego Leonem Płoszewskim) Marian Podkowiński przypomina rocznicę narodzin i klęski hitlerizmu w artykule „Berlin — Stalingrad — Berlin”. Jan M. Nowak w korespondencji z USA waży szale przemysłu amerykańskiego między militarystką a kryzysem. „Wolanie z dna” emigracji przynosi artykuł Melchiora Wankowicza z londyńskich „Wiadomości”. Julian Przyboś jako twórczy czytelnik omawia stary i nowy tekst wiersza Mickiewicza, Wacław Kubacki pisze rzeczy nowe i ciekawe o Szymanowskim i Iwaszkiewicz. Również poezję Iwaszkiewicza omawia J. Pragerówna, w sprawie o Bałuckiego zabierają głos Stefan Flukowski i Jaszcz. o lódzkiej inscenizacji „Homera i Orchidei” p. sze Wojciech Natanson poezję reprezentuje Stanisław Jerzy Lec — szkołę krytyków w ataku kij., recenzje z dwóch begunów myśli krytycznej nadesłali Artur Maria Swinarski i Józef Sieradzki. Nowy odcinek powieści J. Andrzejewskiego, żywy przegląd prasy Jaszcz i kronika ilustrowana dopełniają bogatej treści numeru.

Do piekarzy!

Zarząd Cechu Piakarzy w Częstochowie zawiadamia wszystkich Członków,

że w dniu 1-go marca 1947 r. w lokalu przy ul. Kościuski 6. (Dom Rzemieślniczy) o godz. 14 ej w pierwszym, a o 14.30 w drugim terminie, odbędzie się Walne Sprawozdawcze Zebranie, oraz uzupełnienie Zarządu. Przybycie punktualne i obowiązkowe.

PAP 1218

Zgubiono książkę Ubezpieczalni Społecznej wydaną na nazwisko Matek Euzebia. PAP 1256

Zgubiono dowód kolejowy wydany przez D.O.K.P. Łódź na nazwisko Małowska Halina. PAP 1240

Zgubiono książkę Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Broncel Kazimierz. PAP 1241

Znalazę dowodów: osobisty i wadliwski, legitymacja szkolna W.S.A.H. oraz kwoty opłaty szkolnej proszę o zwrot. Augustiak Michał, Aleja 34. PAP 1243

Zgubiono kartę rejestracji wojskowej wydaną przez RKU Pińców na nazwisko Wienc Jan. PAP 1247

Zgubiono kartę repatriacyjną, dowód z obozu koncentracyjnego na nazwisko Horn Aleksander. PAP 1251

Zgubiono karty rejestracji wojskowej wyd. przez RKU. Zarząd Miejski w Częstochowie, na nazwisko Jarząbek Walenty. PAP 1232

WOLNE POSADY

Pomoc domowa, młoda, znająca się na kuchni potrzebna od zaraz. Zgłaszać się ze świadectwem II Aleja 20, m. 22. PAP 1221

Dnia 28 lutego- 1947 r. jako w dniu imienin naszego kochanego męża i ojca

ROMANA

Wolańskiego

członka Cechu Rzeźniczo-Wielkarskiego, zmarłego śm. ercią nieoczekiwaną dnia 16 stycznia 1945 roku

zostanie odprawiona Msza św. żałobna za spokój Jego duszy w kościele św. Zygmunta o godz. 9-ej rano, na którą zapraszają krewnych, znajomych i życzliwych pamięci Zmarłego

żona, córki i synowie.

Potrzebna kucharka i pomocnica domowa. Częstochowa, Narutowicza 174. PAP 1248

Zjednoczenie Kopalń Rudy Żelaznej znaną jako od zaraz referentkę Opiekę nad Matką i Dzieckiem oraz dwóch buchalterów. Podania należy składać osobiście do Wydziału Administracyjnego Częstochowa, Kościuski 14a. PAP 1263

Potrzebna pomoc domowa. ul. Niska 19 (Ostatni Grosz), tel. 11-83. PAP 1245

Przyjmę maszynistkę na swetrową Pracownia Trykotarska M. Stanek. Aleja nr 1, m. 24. PAP 1264

Potrzebny chłopiec do konia. Chłopińskiego 194, Organa PAP 1203

Potrzebne panienki umiejące szyć torby. Warunki dobre. Zgłaszać się Garnarska 46, m. 14. PAP 1220

Potrzebna pomoc domowa. Biełk 111 Aleja 54. PAP 1194

SPRZEDAŻ

Sprzedam riksę motorową Win domos: Kilińskiego 3. Pracownia Cukierków PAP 1198

Sprzedam maszynę sankową 10/60 Narutowicza 338, m. 6. PAP 1268

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci ukochanej

Matki naszej

s. + p.

z MIGALSKICH

Michałiny MAJEWSKIEJ

zostanie odprawione za spokój Jej duszy nabożeństwo żałobne w dniu 28 lutego 1947 r. o godz. 9-ej rano. w kościele św. Rodziny.

O czym zawiadamiają życzliwych pamięci Zmarłej

PAP 1269

DZIŚ CI.

Tapczan sprzedam. Wadomość Aleja 73-9. PAP 1246

Sprzedam maszynę damską gabionową nową św. Rocha 22, m. 3. PAP 1259

Sprzedam maszynę do nawijania nici i przędzy. Wadomość: Garnarska 22 u dozorey. PAP 1256

Sprzedam konia, uprząż i dwa lekkie wozy. Kilińskiego 16, do zora. PAP 1238

Do sprzedania kompletne urządzenie do wytłaczania oleju. Ostatni Grosz. ul. Sieroszewskiego 9. PAP 1235

KUPNO

Linarkę dwucylindrową oraz inną maszynę introligatorską kupię. Oferty „PAR” Kraków, Rynek Główny 46, dla „598” PAP 594

Tremo używane z dobrym belczyskim szkłem kupię zaraz. Oferty PAP dla „L.K.” PAP 1252

ROZNE

Zamienię mieszkanie 2 pokoje z kuchnią w okolicy Placu Daszyńskiego na cztery pokoje w krótkim czasie Koszt remontu zwrócę. Wadomość PAP Aleja 61. PAP 1227

Zaginął koń kłacz maść karo — znad z gwiazdką na czole. Od prowadzić za wynagrodzeniem Rynek Wieluński 46, Bajertajn Jan. PAP 1222

Lokal w Krakowie obszerny, sklepowy, magazynowy punkt ruchliwy. Przyjmuje wspólnika, ewent. sprzed. przeliskierstwa. Zgłoszenia „PAR”, Kraków, Rynek 46, dla „580”. PAP 579

Pokoju, magazynu, sklepu, na cicha pracownie poszukuje. Oferty do PAP Aleja 61 pod „Pracownia”. PAP 1265

Odstąpię pokój duży bez mebli z osobnym wejściem ulica 1-go Maja za wypożyczenie czterdziestu tysięcy na rok. Oferty do PAP pod „1070”. PAP 1250

Pokój z kuchnią przy parkach zamienię za dopłatą na większe w dzielnicy handlowej. Oferty PAP. Aleja 61, pod „Zamiana”. PAP 1266

Firma Haftoplis przyjmuje do nerezki aplikacji plisowania ul. Berka Joselewicza 1 lewa strona, druga sieni pierwsze piętro. PAP 1233

Poszukuję pokoju umeblowanego przy rodzinie z niekierującym wejściem. Oferty PAP „Pili” PAP 1237

Poszukuję mieszkania 2 pokoje z kuchnią. Zwrócić koszt remontu. Oferty PAP Aleja 61 pod „Pili”. PAP 1236

D. c. 12353